

είναι έπρωμύκης . κ̄ η̄ τρείς λᾱ Καφάρρα , α-
 λᾱ Καπράρρα . χαπίκπης . η̄ δ' . λέγεται ιλ Κριδάσκιο , αλλ̄
 αυτ̄ μαλλον̄ είναῑ Σκώπιλος , μιπαζ̄ου τοῡ Τρι-
 μίτου , κ̄ η̄ τοῡ Σαῡ Δόμινο , ᾱταῡ ε̄ η̄ πίμπη
 η̄ τις Βίκια ονομάζεται . ε̄ξ̄ κ̄ τ̄λωταῑ αῡταῑ αῑ
 Νήσοῑ εκ̄ τ̄ῡ Βασιλείοῡ τ̄ης̄ Νιαπόλεως . Διο-
 μηδέσαῑ εκ̄ λ̄η̄θησαν̄ ε̄ξ̄ αῑτίας̄ ποιζύως . ο̄ Διο-
 μηδης̄ μετ̄ τ̄λω̄ ᾱλωσῑ τ̄ης̄ Τροίας̄ , έπαγα-
 σρέφας̄ εις̄ τ̄λω̄ ίαυτ̄ῡ Γνωαίκα Αιζυλάειαν ,
 μοιχλομεσ̄ω̄ υπο̄ τ̄ῡ Κομήτ̄ῡ τ̄ῡ Τίῡ τ̄ῡ
 Σθενέλου , κ̄ ᾱως̄ επ̄ε̄ῡ έμιλε̄ τ̄ᾱ φονδ̄ ε̄ξ̄ ο̄π̄
 αῡτης̄ , η̄λθεν̄ εις̄ τόπον̄ τ̄ης̄ Ιταλίας̄ , ο̄π̄ῡ έβα-
 σιλάσκεῑ ο̄ Δαυτος̄ , ᾱρ̄ ε̄ῡ εκ̄ λ̄η̄θη̄ η̄ Δαυτία ,
 τ̄ω̄ ο̄π̄είοῡ βρη̄θ̄έσας̄ ο̄ Διομηδης̄ πολιορκε-
 μέσου , έλαβε̄ παρ̄ αῡτ̄ῡ εις̄ μιθ̄ον̄ , τόπον̄ ,
 εις̄ τ̄ω̄ οπο̄ιον̄ εκ̄τισῑ τ̄λω̄ Αργυρείω̄ , η̄τοῑ τ̄ο̄
 Ιάπειον̄ Αργος . ῡτερον̄ δ̄ εῑπων̄ ο̄ Δαυτος̄
 τ̄ῡ Διομηδους̄ τ̄ᾱ ε̄ξ̄ λ̄ίξ̄η̄ ε̄ξ̄ τ̄ᾱ λάβη̄ η̄ τ̄λω̄
 Λείαν , η̄τοῑ τ̄ᾱ κ̄έρση̄ τ̄ω̄ ε̄χ̄θ̄ων̄ , η̄ ο̄λλ̄ω̄ εκ̄εί-
 γ̄ω̄ τ̄λω̄ Γλω̄ . κατ̄σαδεις̄ δ̄ εις̄ επ̄ω̄το̄ κ̄ειπ̄ς̄
 ε̄ Αλφειους̄ ε̄ τόθος̄ αδ̄ελφ̄ος̄ τ̄ῡ Διομηδους̄ ,
 ε̄ς̄ τ̄ης̄ η̄γάπᾱ τ̄λω̄ Εῡίπ̄λω̄ τ̄λω̄ θυγατέρᾱ τ̄η̄
 Δαύτου , υπο̄τάσσεῑ τ̄ᾱ λάβη̄ ο̄ Διομηδης̄ τ̄λω̄
 λείαν , κ̄ η̄ ο̄ Δαυτος̄ τ̄ᾱ έχη̄ τ̄λω̄ Γλω̄ . ε̄ξ̄ τ̄ω̄ ο̄-
 π̄είον̄ ο̄ Διομηδης̄ τ̄ων̄ κατ̄ράδη̄ , ίνᾱ μη̄ δυικ-
 θ̄η̄ ποτ̄ε̄ τ̄ᾱ απ̄είρη̄ τ̄λω̄ Γλω̄ , κ̄ η̄ τ̄ᾱ λοιπ̄ᾱ . τε-
 λ̄όταῡον̄ ο̄ Διομηδης̄ ε̄ργ̄ε̄θη̄ υπο̄ τ̄ῡ Δαύτου ,
 τ̄ων̄ οπο̄ιον̄ ε̄ρ̄ω̄νήσασ̄τες̄ οῑ φίλοῑτ̄ῡ , μετ̄εβλ̄η̄-
 θ̄ησαν̄ εις̄ ο̄ρνεις̄ , η̄τοῑ πουλιᾱ , παρόμοιᾱ τ̄ης̄
 Κύνεις̄ . τ̄ε̄ οπο̄ιᾱ ο̄ταν̄ ιδ̄ουσῑ βερβαρους̄ ,
 ε̄β̄λουσιν̄ , ο̄ταν̄ δ̄ εῑδ̄ουσιν̄ Ε̄λλ̄ωιας̄ , πλη-
 σιάζουσιν̄ εις̄ αῡτ̄υς̄ , τ̄ε̄σον̄ ω̄σε̄ λαμβάνουσιν̄
 εκ̄ τ̄ω̄ χειρ̄ων̄ αῡτ̄ω̄ κ̄ η̄ ε̄φοας̄ . λέγουσιν̄ , ο̄τῑ
 επ̄ω̄τᾱ τ̄ᾱ πουλιᾱ τ̄ω̄ τᾱχ̄ῡ βρέχουσῑ με̄ τ̄ᾱ πε-
 ράπυς̄ τ̄ων̄ τόπων̄ , εκ̄εί ο̄π̄οῡ ε̄κ̄ονταῑ . εῑπᾱ πη-
 γούουσιν̄ εις̄ τ̄λω̄ άγρω̄ , κ̄ η̄ εῑτῑ άγρω̄δ̄ισσιν̄ ,
 επίσης̄ αῑάμεσον̄ τ̄ους̄ τ̄ω̄ μοιράζουσῑ , κ̄ η̄ τ̄ᾱ
 λοιπ̄ᾱ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περ̄ τ̄ω̄ Νήσων̄ τ̄ ε̄ρεσκομεσ̄ων̄
 μεταξ̄οῡ τ̄ης̄ Ιταλίας̄ , κ̄ η̄
 Αφεικής . κ̄ η̄ πρώ-
 τον̄ περ̄ τ̄ης̄
 Σικελίας̄ .

Ι Η̄ Σικελίᾱ καλε̄ιταῑ υπο̄ τ̄ω̄ Ιταλ̄ων̄
 Σιτζιλιᾱ , τ̄λω̄ ο̄νομασίαν̄ λαβοῡ-
 σᾱ υπο̄ Σικελ̄οῡ τ̄η̄ Βασιλείας̄ , τ̄η̄ Τίῡ τ̄ῡ Πο-

σειδ̄ωνος̄ , κ̄ η̄ Αδελφε̄ τ̄η̄ Ιταλ̄ω̄ , η̄ υπο̄ τ̄ω̄
 Σικελ̄ων̄ , Ε̄θνος̄ ο̄π̄οῡ εκ̄ατοίκεῑ ποτ̄ε̄ τ̄ω̄ Λα-
 τιον̄ , η̄ οπο̄ίᾱ εκ̄αλε̄ιτο̄ κ̄ η̄ Σικαρίᾱ , υπο̄ Σι-
 καν̄ω̄ τ̄η̄ Βασιλείας̄ , τ̄η̄ ε̄λθ̄όντες̄ κατ̄ αῡτ̄ης̄ ε̄φ̄ω̄
 τ̄η̄ Τρωϊκ̄ω̄ πολ̄έμοῡ με̄ δ̄υναμιν̄ μεγαλ̄ην̄ τ̄ω̄
 Ιβ̄ήρων̄ . ο̄μοίως̄ κ̄ η̄ Τενακείᾱ , η̄ Θερνακίᾱ ,
 κ̄ η̄ Τειγ̄ωνος̄ , κ̄ η̄ Δίλτᾱ , υπο̄ τ̄ειγ̄ωνοῡ τ̄η̄
 χ̄ήματος̄ , ο̄π̄οῡ έχεῑ , τ̄η̄ παριμφ̄αινοντος̄ τ̄ω̄ Δίλ-
 τᾱ , ε̄ξ̄ τ̄ω̄ τ̄ειγ̄ων̄ αῡτ̄ης̄ Ακρωπείων̄ , τ̄η̄ Πα-
 χῡοῡ δη̄λ̄ : , ε̄ναντίον̄ τ̄ης̄ Ε̄λλάδος̄ , τ̄ω̄ οπο̄ιον̄
 κοιν̄ως̄ καλε̄ιταῑ Κάπο Πάσαρο , τ̄η̄ Λιλυβαίᾱ ,
 κοιν̄ως̄ Κάπο Κόκκο , ο̄π̄ερ̄ αντικρ̄ύζεῑ τ̄λω̄ Α-
 φεικ̄ην̄ , κ̄ η̄ τ̄η̄ Πελώρου , η̄ κ̄ η̄ Πελωριάδος̄
 Ακρας̄ , κοιν̄ως̄ Κάπο Ιλφάρο , τ̄η̄ αντικρ̄ύτ̄η̄
 Ιταλίας̄ . ᾱκόμη̄ εῑλέγετο̄ κ̄ η̄ Νήτος̄ τ̄ω̄ Γιγα-
 των̄ , εις̄ τ̄λω̄ οπο̄ιᾱ ο̄ Ζώς̄ εκ̄ερ̄αῡνωσε̄ τ̄ον̄ Τυ-
 ρῶνα , κ̄ η̄ φλόξ̄ κεραυν̄ωθ̄όντος̄ απ̄ίαυτο̄ τ̄ω̄
 αῡατος̄ , ε̄ῡρ̄ωσ̄ε̄ βλάσθη̄ν Αίτην̄ πεπα-
 λείσσης̄ . με̄ ἄλον̄ ο̄π̄οῡ Προκόπιος̄ ο̄ Καισα-
 ρ̄ος̄ Νήτων̄ Γιγατών̄ λέγεῑ τ̄λω̄ Δαματ̄κ̄ον̄ ,
 Διός̄ τρόπαιον̄ κατ̄η̄ Γιγατών̄ , κ̄ η̄ ἄλλοῑ τ̄ης̄
 Πιθ̄ηκ̄ύσας̄ Νήσους̄ τ̄ης̄ περ̄ τ̄λω̄ Ιταλίας̄ ,
 εις̄ τ̄ης̄ οπο̄ίας̄ ποτ̄ε̄ εκ̄ατοίκουμ̄ οῑ Γίγαντες̄ ,
 τ̄ης̄ ο̄π̄είους̄ ὕψ̄ος̄ κατ̄ε̄δαμάσας̄ , κατ̄έκ-
 σ̄ω̄ εκ̄ε̄ Πιθ̄ήκους̄ , τ̄ης̄ λεγομε̄νους̄ Σατύρης̄ ,
 κ̄ η̄ Αρκοβιζαν̄ης̄ ε̄ρος̄ άτιμίας̄ , κ̄ η̄ αιχμ̄ώλω̄
 τ̄ω̄ Γιγατών̄ . αῡτη̄ η̄ Νήτος̄ υπο̄ ἀριερωμε̄νη̄
 εις̄ τ̄ον̄ Η̄λιον̄ , ε̄ξ̄ τ̄ης̄ φασ̄ῑ τ̄ης̄ Η̄λίοῡ βόας̄ είναῑ .
 κ̄ η̄ κατ̄άτινας̄ Συγγραφε̄ις̄ , η̄τον̄ ποτ̄ε̄ συνη-
 χ̄ης̄ με̄ τ̄λω̄ Ιταλίας̄ , ᾱλλ̄ υπο̄ Σεισμ̄ων̄ τ̄ης̄
 Γ̄ης̄ ε̄ξ̄ε̄ρ̄ραγ̄ε̄τος̄ , κ̄ η̄ εκ̄χυθ̄ε̄τος̄ τ̄η̄ Σικελι-
 κ̄ω̄ Πορθ̄μ̄η̄ , απ̄επᾱάθη̄ τ̄ης̄ Ιταλίας̄ , κ̄ η̄ γ̄ι-
 νε̄ Νήσος̄ .

2 Περιέγεταῑ η̄ Σικελίᾱ υπο̄ με̄ν̄ Δυσμ̄ω̄ς̄ ,
 κ̄ η̄ Αρκ̄ης̄ , υπο̄ τ̄η̄ Τυρ̄ρ̄ωικ̄η̄ Πελάγους̄ ,
 υπο̄ δ̄ε̄ Ανατολ̄ων̄ υπο̄ τ̄η̄ Ιον̄ίοῡ Πελάγους̄ , κ̄ η̄
 υπο̄ Μεσημβ̄είας̄ υπο̄ τ̄η̄ Αφεικαν̄η̄ . η̄ Περι-
 μετρος̄ ταύτης̄ είναῑ μιλῑων̄ Ιταλικ̄ων̄ , κατ̄ε̄-
 τιν̄ας̄ 700 . , η̄ 650 . , κατ̄ε̄ δ̄ε̄ τ̄ων̄ Κλουέριον̄
 600 . μόνον̄ , διότῑ η̄ Βορ̄ειᾱ αῡτ̄ης̄ Πλώρᾱ , υπο̄
 τ̄η̄ Λιλυβαίω̄ Ακρας̄ , μέχεῑ τ̄η̄ Πελώροῡ είναῑ
 μιλῑων̄ 255 . , η̄ δ̄ε̄ Νοτ̄ίᾱ Πλώρᾱ υπο̄ τ̄η̄ Λι-
 λυβαίοῡ Ακρας̄ ε̄ως̄ τ̄η̄ Παχῡοῡ είναῑ μιλῑων̄
 190 . , κ̄ η̄ η̄ Ανατολικ̄η̄ Πλώρᾱ , υπο̄ τ̄η̄ Πα-
 χῡοῡ Ακρας̄ , ε̄ως̄ τ̄η̄ Πελώροῡ , κ̄ η̄ τ̄η̄ Λιλυ-
 βαίοῡ , τ̄ω̄ Ακρων̄ , μιλῑων̄ 200 . , τ̄ω̄ δ̄ε̄ πλά-
 τος̄ υπο̄ τ̄η̄ Παχῡοῡ Ακρωπείοῡ , μέχεῑ τ̄ης̄
 Κεφαλοιδ̄ίδος̄ Πόλεως̄ , μιλῑων̄ 140 . χωρ̄ε̄-
 ζεταῑ τ̄ης̄ Ιταλίας̄ ε̄ξ̄ Πορθ̄μοῡ ε̄σ̄οῡ , ὄθ̄τος̄
 κατ̄ε̄ τ̄ω̄ πλάτος̄ ε̄ως̄ κ̄ η̄ η̄μίσειας̄ μιλῑοῡ . απ̄ε̄-
 χεῑ

λᾱ Καπράρρα
Κριδάσκιο .

Σαῡ Δόμινο
Βίκια .

Διομηδης̄ .

Δαυτος̄ .
Δαυτία .

Αργυρείω̄ .

Αλφειους̄ .

Σακία

Τενακεία
Θερνακία
Τειγ̄ωνος̄
Δίλτα .

Πάσαρο Ακρ
Λιλυβαία
Ακρ .

Κάπο Κόκκο
Πιθ̄ηκ̄ων̄ Ακρ

Κάπο Ιλφάρω
Νήτων̄ Γιγατών̄

Ορειτ̄ης̄ Σας̄
λίας̄ .

Μιγ̄θ̄ος̄ αῡτ̄ης̄

Σικελία
Σιτζιλιᾱ

Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

χει τῆς Σαρδινίας Νήσου Μίλια 170., τῆς Αἰθιοπίας 127. πρὸς Βορείαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου 380. πρὸς Δικρασίαν, καὶ Δρορίας τῆς πόου ἔχει, ὡς αὐτομάθῃ κατ' ἔξοχὸν Σιτοφυλακείον, καὶ Ἀποθήκη τῶν Ῥωμαίων. εἶται χύματος τειγώνου, ὡς εἶρηται, μεταξὺ τῆς Τυρρῶνικῆς Θαλάσσης πρὸς Βορείαν, τῆς ἀπ' αὐτῆς καλυμμένης Σικελικῆς πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ τῆς Διβυκῆς, ἢ τῶν Αἰθιοπίας πρὸς Μεσημβρίαν.

3 Πρώτους οἰκητὰς εἰδίζατο ἡ Σικελία τῆς Κύκλωπας, καὶ Λαιριγόνιας, οἵτινες ἦσαν αἰθιοπιοὶ Γίγαντες, καὶ Ἐθνη βάρβαρα, αἰθιοποφάγα, καὶ μεγαλόσωμα, καθὼς μαρτυροῦσι τὰ ὑπερμεγέθη κόκαλα αὐτῶν, τὰ ὅποια πανταχοῦ εἰς τὴν Νῆσον εὗρισκονται. οὗτοι ἐκόντοσαν καὶ τῆς σιωτρώφους τοῦ Οὐδυσσεύς, ὡς αὐτὸν ἔπαινον συμνηθισμένοι τὰ ὑποδέχονται τῆς ξένου. τῆς Λαιριγόνιας κατὰξέωσαν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἔλαυνε τῆς βουῆς τῆς Γερύοντος. μετὰ τούτους εἰδίζθη τῆς Ἰβυρας ἐκ τῆς Ἰωνίας, ὁδηγὸν ἔχοντας τὴν Σικελίαν, εἶτα τοὺς Σικελούς. τοὺς ἐκ τῆς Σικελίας τῆς Ἰταλίας ἐλθόντας. μετὰ τούτους ἦλθον εἰς αὐτὴν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, καὶ ἐκυρίωσαν τοὺς Ἀγριαλοὺς αὐτῆς, τοὺς ὁποίους πλεῖστοι εἰδίζθησαν οἱ Ἕλληες, οἵτινες ἴπτερον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. καὶ αὐτῶν ἀεζον τὴν Νῆσον Βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ Τύραννοι, εἶτα οἱ Καρχηδόνιοι ἐκυρίωσαν τὸ περιεσώπτερον μέρος αὐτῆς, τοὺς ὁποίους ἐκβαλόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκυρίωσαν οὗτοι. ἔπειτα εἰς τὴν καιρὸν Ἰουστινιανοῦ τῆς Ἀυτοκράτορος ἐλθόντες ἐκ τῆς Αἰθιοπίας οἱ Οὐαίδαλοι τὴν ἐκυρίωσαν. τούτους εἰδίζθη Βιλιγατέριος ὁ Δούξ τῆς Ἰουστινιανοῦ. ἔπειτα τὴν αἰεσαν οἱ Σαρακηνὸι ἐλθόντες καὶ οὗτοι ἐκ τῆς Αἰθιοπίας. τῆς ὁποίους πλεῖστοι ἐξωστράκισι Ταγκρίδος ὁ ἐκ τῆς Νορμανίας, τοῦ ὁποίου ὁ Ἐχγονος Ῥωγίλιος, αὐτῶς Βασιλεὺς τῆς Ἀπουλίας ἐ Σικελίας ἀνηγορεύθη, ὡς εἶρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κεφαλαίου τῆς Ἰταλίας, καὶ σχεδὸν τὴν αὐτὴν τύχην ἔλαβον ἡ Σικελία, παραπλησίως μετὰ τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως: ὡς αὐτὸν ὅπου μετὰ τοὺς Νορμανούς, ἔλαβε τὴν Σικελίαν ὁ Ἐθελκος ὁ Ἀυτοκράτωρ, διὰ τῆς σιωικισίου τῆς Κωνσταντίας. εἶτα ὁ ἐκ τῆς Ἀνδριγαυίας Κάρολος, τῆς Μαυρηίδου, ἐ Κορραδίον καταδαμαθόντων. ἔπειτα οἱ Γάλλοι,

τῆς ὁποίους φοβόμενοι οἱ Σικελοὶ εἰς τὰς λεγομένας Σικελικὰς Οὐίαιρας, ἀέλαβον Πέτρον τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἀρραγωνίας, καὶ πλεῖστοι διὰ τῆς σιωικισίου τοῦ Φερδινάνδου τοῦ Βασιλεῖος τῆς Ἀρραγωνίας, ἐ Ἰσπανίας τῆς Βασιλείας τῆς Κασιλίας ἠγάθησαν εἰς τὴν Βασιλείαν, καὶ ἐπομένως ἡ Σικελία καὶ ὁσάλλα ἦσαν ὑπὸ τὸ Βασίλειον τῆς Ἀρραγωνίας μετὰ πεσοῦς τοὺς Βασιλεῖς τῆς Κασιλίας τῶν Ἰσπανίων. εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν ἦλθον πολλὰ Ἀποικίαι ἀπὸ τοῦ τὰ δουλώσῃ ὁ β'. Μετὰ τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν (ὁμοίως καὶ ἀπ' οὐτὴν εἰδούλωσι, τότε αὐτὴν, ἔσον καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ τὸ Δυρράχιον) καὶ ἄλλα μετὰ τοῦ νυῦ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Ἰωνίας ὑπόκεινται.

4 Διαιρεῖται πρὸς αὐτὴν ἡ Νῆσος εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας μεγάλας, τὰς ὁποίας Οὐάλλιας καλοῦσιν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ καθεμία περιέχει μίαν Γωνίαν ὀνομασθῆν, διὰ τῆς αὐτῆς Ἀκρωτηρίου. αὐτῶν λοιπὸν εἶναι Οὐάλλιας Δαίμονα, κοινῶς λεγομένην λα Βαλ δι Δέμονι. εἰς τὴν Βορείαν Πλευρὰν αὐτῆς εὐρίσκονται Πόλεις, Κεφαλοῖδες, ἢ τισ καὶ Κεφαλήδιον λέγεται, καὶ Κεφαλώδιον, καὶ κοινῶς Τζιφαλοῦ, μετ' ὀρότον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μεσσηνίαν Ἀρχιεπ.: καὶ μετὰ Διμίνα κατὰ τὴν Τυρρῶνικὴν Θαλάσσαν. ἐκλήθη οὕτως αὐτὴ ἡ Πόλις, ἡ ὁποία εἶναι ὄχυρά, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡς αὐτὸν ὅπου τὸ αὐτῶν ἐκτίθη εἰς τὴν Κορυφὴν ἀποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγίλιου, καὶ ἐκδόουσης ἐπιπολὺ εἰς τὴν Θαλάσσαν, ὑπερον δὲ μετὰ τὴν εἰς τὴν Γωνίαν ταύτης τῆς ἀποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγίλιου τῆς Βασιλείας, ἀπέχει τοῦ Πατόρμου πρὸς Ἀνατολὰς 49. Μίλια, καὶ 90. τῆς Μεσσηνίας. Οἱρμαὶ ἐπονομαζόμεναι Ἰμέραι πρὸς διαφορὰν τῶν Οἱρμαῶν, εἶτα Πόλις οὐσης ἐν τῆς Μεσσηνίας τῆς Ἀκρῆς, Πόλις ποτὴ κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἡρακλίου κατὰ τὴν Διόδωρον πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τοῦ Ἰμέρα Ποτ.: ὅς τις κοινῶς Τέρμινα καλεῖται, ὡς αὐτὸν εἶπῆς Οἱρμιτὸς. ἠδαφίθη αὐτὴ ἡ Πόλις ὑπὸ Ἀντίβα τῆς Ἀρχιερατῆου τῆς Καρχηδονίων. εἰς τὰς Ἐκβολὰς τῆς αὐτοῦ Ἰμέρα Ποτ.: ἢ τὸν καὶ Ἰμέρα Πόλις φησὶ τῶν Οἱρμαῶν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Ζαχάλαϊου, καὶ ὑπὸ τῆς Ἀντίβα κατὰ τὸν Καρθεῖνα, Πατρίς τῆς Στυσιχώρου Ποιπῶ, ἀφ' ἧς καὶ αἱ Οἱρμαὶ Ἰμέραι, Οἱρμαὶ δὲ, μετὰ τὰ ἀναδίδονται ἐκ τῆς Οἱρμαῦ ὕδατι. ὁ Ἰμέρα Ποτ.: χωρίζεται

Κύκλωπας: Λαιριγόνιας

Ἰβυρας: Σικελία

Φοίνικες

Ἕλληες

Καρχηδόνιοι

Ῥωμαῖοι

Οὐαίδαλοι: Βιλιγατέριος

Σαρακηνὸι

Ταγκρίδος

Ῥωγίλιος

Ἐθελκος

Κάρολος

Γάλλοι

Πέτρον: Φερδινάνδου: Γαβιλλας

Οὐ αλλοι Δαίμονα. Λα Βαλ δι Δέμονι. Κεφαλοῖδες. Κεφαλώδιον. Τζιφαλοῦ.

Οἱρμαὶ. Ἰμέρας

Τέρμινα

Ἰμέρα

EEEE

τῆς

E. P. Δ της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὴν Βάλλε δὲ Δέμοσι τῆς Βάλλε Ματζάρι, ἕως
βάλλε εἰς τὴν Τυρρηκικὴν Θάλασσαν, πόρρω τῷ
Πατέρμου ἀπὸς Ἀνατολᾶς 25. Μίλια σχεδόν.
Πάκται, κοινῶς Πάττι, Πόλις Παραθα-
λασσία, μεθ' ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν
Μισσηνῆς Ἀρχιεπί, ἀπ' ἧς ἀπέχει 48. Μί-
λια, ἐκτίθη ὑπὸ τῷ Ρ'ωγενίῳ Κόμητι
μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Σαρακηνῶν. Τυδάρις,
καὶ Τυδάριον, Πόλις τὸ πάλαι διάσημος,
κτιθεῖσα ὑπὸ Τυδάρου τῷ Λακιδαιμονίῳ,
καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθεῖσα, καὶ μεθ' ὄρον Ε-
πισκόπου, τῷ Εὐρίπειῳ, τῆς ὁποίας
μέρος κατεπόθη ὑπὸ τῆς Θάλασσης, φερόμε-
νος μετὰ τῷ τῷ τῷ Βέρραθρον, μέγα καὶ φο-
βερόν, λέγεται τῷ Σάπτα Μερὶ δὲ Τίν-
δαρι, ἀπέχει τῷ Πακτῶν 6. Μίλια ἀπὸς
Νότον, καὶ 10. τῷ Μυλῶν ἀπὸς Βορέαν. ἀπ'
αὐτῆς τῆς Πόλεως ἐκλήθη καὶ τὸ Ἀκρωτήριον
Τυδάριον. Μύλαι, κοινῶς Μιλιάτζο,
Πόλις ὄχυρά, ἐν Χερσονήτῳ καμένη, ἢ εἰς τὴν
αὐχίνα αὐτῆς, ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κάπο
δὲ Μιλιάτζο, ἐναντίον τῷ Ἀιολίῳ Νήτῳ,
ἀπέχει τῷ Πελώρου τῷ Ἀκρωτηρίου 30.
Μίλια ἀπὸς Δυσμᾶς, 17. τῷ Τυδάριῳ
ἀπὸς Ἀνατολᾶς, καὶ 50. τῆς Κατάνης ἀπὸς
Βορέαν. ἀπὸς αὐτὴν τὴν Πόλιν τρέχει καὶ ὁ
Μίλας Ποτῆ, διάστημα ἕξινο αὐτὴ ἡ Πόλις
μετὰ τὸν θάνατον ὁποῦ ἔλαβε Σηξτος ὁ Πομ-
πίλιος ἐν τῷ Λιμένι αὐτῆς ὑπὸ τῷ Ἀυγούστῳ.
μετὰ τῆς Μύλας εἶναι τὸ Φαλάκειον Ἄκρον,
κοινῶς Κάπο Ρ'αζοκόλμο. τὸ δὲ Πέλωρον
Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δὲ Φάρο
καλεῖται, εἶναι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἄκρον
τῆς Σικελίας, ὅπου ἄρχεται ἡ Βορεῖα Πλάρα,
ἐξουατίας τῆς Καλαβρίας, ἀπ' ἧς ἀπέχει
6. Μίλια ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ 20. τῆς Μισση-
νῆς ἀπὸς Βορέαν, ὁμοίως ἀπὸς Βορέαν ἀ-
πέχει καὶ τῷ Πακτῶν Ἄκρου 140. Μί-
λια.
5. Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πλάραν ταύτης τῆς
Ἐπαρχίας, κατὰ τὸν Πορθμὸν εἶναι ἡ Μισ-
σηνῆ, κοινῶς Μισσηνῆ, Πόλις πρωτεύου-
σα, καὶ ὄρυχωρος, μεθ' ὄρον Ἀρχιε-
πισκόπου, καὶ μεθ' Ἀιμένα χωρητικώτατον,
σχήματος ἑπερομήκου, διὰ τὰ ὄρη ὑφ' ὧν
συστέλλεται. ἔχει Πράσσεια μεγαλωτάτα
δίκην Κομῶν, εἶναι ὄχυρά μετὰ τὰρα Κά-
στρα, καὶ μεθ' 14. Δέφους, ἀρῖσται τῷ Πα-
τέρμου 150. Μίλια ἀπὸς Ἀνατολᾶς, καὶ 60.
τῆς Κατάνης ἀπὸς Βορέαν. αὐτὴ ἐκτίθη, καὶ

ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Μισσηνῶν, τῷ ὑπὸ τῶν
Λακιδαιμονίων τῆς θείας, οἵτινες καταλι-
πόντες τὴν αὐτῶν Πατρίδα, καὶ ἐλθόντες ἐν
ταύτῃ ἐκτίσαν Ἐκράτησαν αὐτὴν τὴν Πόλιν,
καὶ τῶν πολλῶν Πολιτῶν ταύτης φθαρσέντων ὑ-
πὸ τῷ λοιμοῦ ποτὲ, οἱ ἑναπολιφθέντες
Μισσηνοὶ ἐξέχθησαν εἰς τὴν Πόλιν τοὺς τοὺς
Σικελίτας ἐκείτους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πολεμή-
σει μετὰ τοὺς Συρακουσίους, οἱ δὲ Σικελίται
φονέσαντες τοὺς ἀρχαίους ἐποπίους ταύτης,
ἐκράτησαν ὑπερον αὐτοὶ τὴν Μισσηνῶν, οἱ τι-
νες καὶ Μικερτινοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπὶ τῷ Μάρ-
τε, δηλαδὴ τῷ Ἄρειος, ὑπερον δὲ οἱ Ρ'ωμαῖοι
εἶχασιν αὐτῶν τὴν Πόλιν, ὡς περὶ ὄρον, καὶ
Κρησφύγειον, ἐναντίον τῶν Λιβυκῶν πολέ-
μων, τῶν ἄλλων ληφθεῖσα αὐτὴ ἡ Πόλις ὑπὸ
τῶν Σαρακηνῶν, ἰδιόθεν ὑπὸ τῶν Νορ-
μανῶν. εἶναι καὶ τῷ περιήμιος. τινὲς θέ-
λουσιν, ὅτι αὐτὴ τὸ πάλαι τὰ ἐκαλεῖτο Ζάγ-
κλη, ἢ τοὶ Δρέπανον, κτιθεῖσα ὑπὸ Ζάγχλου
τῷ Γίγαντος, καὶ ἀποκαθρεῖσα, ὑπὸ Ἀνα-
ξίλλου τῷ Τυρραίνου τῷ Ρ'ηγιῶν. καὶ ἄλλοι
λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ ἡ Ζάγκλη τὰ ἡντιότερα
Πόλις τῆς Μισσηνῆς, πλησιόχωρος ὅμως με-
αὐτῶν. πόρρω τῆς Μισσηνῆς 24. Μίλια, εἶναι
τὸ Ἄργεον Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς
Κάπο δὲ Σαντ' Ἀλέσιο καλεῖται, μεθ' ἑστῶν
τὸ ἀρχαῖον ὄνομα φυλάττων. Σκαλιτῶν Κά-
στρον. Ταυρομίνιον, κοινῶς Ταομίνα, Πό-
λις μεθ' ὄρον ποτὲ Εἰπισκόπου, καὶ μεθ' Ἀι-
μένα, ἀπέχουσα τῶν Ἐκβολῶν τῷ Ταυρομι-
νίου Ποτῆ 6. Μίλια ἀπὸς Βορέαν, καὶ 33. τῆς
Κατάνης ἀπὸς τὸν Κακίαν. ὁ Ἀιγιαλὸς ταύτης
τῆς Πόλεως Καπερὶς ἐκαλεῖτο, εἰς τὸν ὁ-
ποῖον ἐξίρηξ ἡ θάλασσα κομμάτια Νηῶν τῶν
καταβυθίζομένων ὑπὸ τῆς Χάρυβδος. ὁ
Ταυρομίνιος Ποτῆ, ὅς τις καὶ Ἀκισίνης λέ-
γεται, ἐν Ἀσίνης ὑπὸ τῷ Πλινίου, καὶ κοινῶς
Κατάνη, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Ἀσίνης τῷ
Ὄρους, πλησίον τῷ Ρ'ανδακίου τῆς Πόλεως,
καὶ διὰ τὸ Ἄργεον τῶν Ταυρομινίων διερχόμε-
νος, πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀνωτέρω
εἴρηται. Κατάνη, καὶ Κάτινα, κοινῶς Κα-
τάνη, Πόλις Παραθαλασσία, μεθ' ὄρον
Εἰπισκόπου ὑπὸ τῷ Μόντις Ρ'εγάλις Ἀρχιεπί,
εἰς τὸν ἀπ' αὐτῆς καλούμενον Καταρικὸν Κόλ-
πον, πλησίον τῶν Ἰπαιρῶν τῆς Ἀσίνης τῷ
Ὄρους, τὴν ὁποίαν Πόλιν βρέχει ὁ Ἀμίνης
Ποτῆ, ὅς τις κοινῶς Γουδιτζέλο λέγεται,
ἀπέχει τῷ Συρακουσῶν 40. Μίλια ἀπὸς Βο-
ρέαν.

Πάκται,
Πάττι.

Σάπτα Μέρη,
Δι Τίνδαρι.

Μύλαι,
Μιλιάτζο.

Μίλας ποτῆ.

Φαλάκειον.
Κάπο Ρ'αζο-
κόλμο.
Πέλωρον Ἄκρον.
Κάπο δὲ Φάρο.

Μισσηνῆ,
Μισσηνῆ.

Ζάγκλη.

Ἄργεον.
Κάπο δὲ Σαντ'
Ἀλέσιο.
Σκαλιτῶν.
Γουρομίνιον.
Ταομίνα.

Καπερὶς.

Ταυρομίνιος ποτῆ.
Ἀκισίνης ποτῆ.
Ἀσίνης ποτῆ.
Κατάνη.
Ρ'ανδακίου.

Κατάνη,
Κάτινα.
Κατάνη.

Ἀμίνης.
Γουδιτζέλο.

E. J. M. K.
IOANNINA 2006

Λίπε Ορος.
Μαργαβίλλο.

ρίαν. καπελογίδη αὐτὴ ἡ Πόλις ὑπὸ τῶν
φλογῶν τῆς Αἰτίας ἐστὶν 1669. ἡ Αἴτις
τὸ ὄρος λέγεται κοινῶς Μογγιβέλλο, διά-
σημος μὲ τὸς κρατῆρας καὶ τὰς φλόγας,
ὅπου ἀγάζει, καθὼς καὶ ἐστὶν 1669.
πίσαρας πυρίνους Ποτ: ἔξερδῆται, διὰ τῶν
ὁποίων ἔβλαψεν καὶ ἐπύρρει πολλοὺς τόπους
πλησιοχώρους, μάδισα εἰς τὸν Ἀγρὸν τῆς
Κατάνης, ὅπου ἰκάσθη 15. Κάστρα. τὸ ὕψος
ἐπιπέτου τοῦ ὄρους εἶναι Μιλίων ὀκτώ, καὶ ἡ περι-
είμητρος 60., ἀφίσταται τῆς Κατάνης 15.
Μίλια, καὶ 50. τῆς Μισσηνίας. εἰς αὐτὸ τὸ
πάλαι ἦτον Ἱερόν τοῦ Ἡφαίστου, ὅπου ἐπιλά-
πτεσθ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς. εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς
Αἰτίας ἦσαν αἱ Κορυφαίαι, κοινῶς Τζου-
τόρβι, Πόλις ποτὲ πλουσιωτάτη, καὶ μεγίστη,
ἣτις ἐκρημνίσθη ὑπὸ τοῦ β'. Φιδιρέκου τοῦ
Αὐγούσου, παρὼν ὁμοῦ δὲν φυλάττει τὴν
ἀρχαίαν τύχην, ἐγγὺς οὖσα τοῦ Ἀδριανοῦ
Ποτ: 12. Μίλια πόρρω τοῦ Πατέρου. Ἀδρια-
νὸν Πόλις, ἀπὸς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Αἰτίας,
Ἀδερνο κοινῶς, ἣτις ἀφίσταται τῆς Κατάνης
16. Μίλια, καὶ τοῦ Ταυρομεσίου 42. πλη-
σίον τοῦ Ἀδριανῶν εἶναι Πάτερρον, κοινῶς Πα-
τέρρο, Πόλις οὐκ ἀφανής, κτιθεῖσα ὑπὸ Ρω-
μαίου τοῦ Κόμητος ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν,
ἀπέχει τοῦ Ἀδριανῶν 4. Μίλια, καὶ ἄλλαι.
6 Διυτέρα Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι,
ἡ λεγομένη ὑπὸ τῶν Ἑσποπίων Λαβὰλ δι' Νότον,
περιέχουσα μεταξὺ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Μισσημ-
βρίας τὸ Πάχυρον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κά-
πο Πάσαρο, τὸ ὅποιον ἀφίσταται τῆς Μελίτης
60. Μίλια ἀπὸς Βορείαν, καὶ 140. τοῦ Πελαῖου
Ἀκρωτ: ἀπὸς Μισσημβρίας τῆς ἀνατολικῆς
πλευρᾶς: μετὰ τὴν Ἐπαρχίαν τὴν Λαβὰλ δι'
Δέμονι. εἰς τὴν παραθαλασσίαν ἄκραν, ἦναι
Λιόντιον, κοινῶς Λέντινι, Πόλις ποτὲ με-
γίστη, καὶ μὲ ὄρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Συ-
ρακουσῶν Μητροπολίτην (ὅταν εἰς τὸν καιρὸν
τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Καισαρινοῦ πόλεως,
αὐτὴ ἦτον Μητρόπολις,) κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν
Ναξίων κατὰ τὸν Στράβωνα. ὁ ὄρονος τῶν Λαι-
συρόνων, καὶ Πατεῖς τοῦ Σοφιστοῦ Γοργία,
ἀφίσταται τοῦ Αἰγυαλοῦ 5. μίλια, 24. τῶν
Συρακουσῶν ἀπὸς Μισσημβρίας, ὅσα καὶ τῆς
Κατάνης ἀπὸς Βορείαν. Αὐγούσα, κοινῶς
Αὐγούσα, Πόλις Παραθαλασσία ἀπὸς
Ἀνατολᾶς, ὀχυρωτάτη μὲ Λιμένα χαρητικώ-
τατον, καὶ καλωπῆτον, ἀπέχει τῆς Κατάνης
18. Μίλια ἀπὸς Νότον, καὶ 25. τῆς Συρα-

Κορυφαίαι.
Τζουτόρβι.

Ἀδριανὸν Π.
Ἀδριανῶν.
Ἀδερνο.

Λαβὰλ δι'
Νότον.
Πάχυρον Ἀκρ.
Κάπο Πάσαρο.

Λιόντιον.
Λέντινι.

Αὐγούσα.
Αὐγούσα.

κούσης πρὸς Βορείαν, καίται αὐτὴ, ἣτις καὶ
Ξιφωρία ἐκαλεῖτο, ἐν Χερτονησίῳ, πλησίον
τοῦ Ταύρου Ἀκρωτερίου, τὸ ὅποιον κοινῶς
Κάπο δι' Σωτῆ Κρότζε λέγεται, καὶ πόρρω
τοῦ Μακροῦ Ἀκρωτερίου, τὸ ὅποιον κοινῶς
Κάπο δι' ἄλλοι Μωλίτι λέγεται 24. Μίλια ἀπὸς
Μισσημβρίας. τινὲς λογιάζουσι, ὅτι αὐτὴ
εἶναι ἡ Ἰβλα, ἣτις ἐ Μισσηνίας ἐκαλεῖτο,
ἀλλὰ σφάλουσι, ἐκτίθη αὐτὴ ἡ Αὐγούσα
ὑπὸ τοῦ β'. Φιδιρέκου τοῦ Βασιλέως τῆς
Σικελίας. Συρακουσαι, κοινῶς Συραγούσα,
πόλις τὸ πάλαι μεγαλωτάτη, συνισαμένη
ἐκ παλαιῶν Πόλιων, τῆς Νιαπόλεως, τῆς
Ἀκραδίνης, τῆς Τύχης, καὶ τῆς Νήσου, κατὰ
τὸν Κικέρωνα, τὸν Διόδωρον, καὶ τὸν Λίβιον,
ἡ Περιείμητρος πάντες ἦτον σταδίων 180., ἦτοι
Μιλίων 22., καὶ ἡμίσιος. εἶχε ὄρονον
Ἀρχιεπισκόπου, παρὼν ὁμοῦ εἶναι Πόλις
μετρία, ἀφανὲς ἐν Νήσῳ τῆς Ὀρτυγίας μόνον
κεκίμη, καὶ κύκλωθεν ἔχουσα τὴν θάλασσαν,
καὶ μίαν μόνην Πύργον ἀπὸς τὸν Ἰθμόν, ὅπου
ἐκτίθησαν καὶ δύο Προμαχῶνες, μὲ διττὸν
Λιμένα, ὁ εἰς ὀνομαζόμενος Πόρτο Μαγγιῶ-
ρι, καὶ ὁ ἕτερος Πόρτο Πίγκολο, καὶ μὲ ὄρονον
Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μόντιν Ρ'εγάλις Ἀρχιε-
πίσκ: αὐτὴ ἡ Χερσονήσος ἐκτεινομένη εἰς
τὴν θάλασσαν, εἶδος Νήσου ἀποτελεῖ: ἐν τῇ
κορυφῇ ἔχει Φρούριον Μανιάτζε λεγόμενον,
καὶ κύκλωθεν ὠχρωμένον διὰ τῶν σκοπέ-
λων, εἶναι μόνον ἀκουσὴ τὴν αὐτὴ ἡ Πόλις
διὰ τοῦ οἴνου, ἀφίσταται τῆς Κατάνης 40.
Μίλια ἀπὸς Νότον, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ τῆς
Αὐγούσης 23., καὶ 38. τοῦ Παχυροῦ Ἀκρου
ἀπὸς Βορείαν. αὐτὴ ἡ Πόλις ἐδέχθη πολλὰς με-
ταβολὰς, ἐκτελέθη ὑπὸ τῶν Διονυσίων, καὶ
ἄλλων Τυραννῶν, περιεκυκλώθη ὑπὸ τῶν
Ρωμαίων, ἐ διεφυλάχθη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων
ἐν τελείᾳ, καὶ διεφυλάχθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχι-
μήδου μὲ τέχνην, καὶ ἐπιτελεῖσθαι. τελευ-
ταῖον ἐπάρθη ὑπὸ τοῦ Μαρκέλλου, καὶ μὲ
θέλοντες αὐτοῦ, ἐφονεύθη ὑφ' ἐνὸς στρατιώτου ὁ
Ἀρχιμήδης. ἦφιρον κατὰ τῶν Συρακουσῶν
ὄπλα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἄκρως ἐδυσύχησαν,
πλανηθέντες ὑπὸ τῆς ἀμφιβόλου φωνῆς τοῦ
Δωδωναίου Μαντίου, εἰπόντες αὐτοῖς, Σι-
κελίῳ οἰκίζουσιν, οὐ ταύτην τὴν Σικελίαν νοῦν-
τες, ἀλλὰ Λόφον τινα μικρὸν οὕτω καλε-
μενον, πλησίον τῶν Ἀθηναίων. ἔλαμψαν
ἀνδρες ἀξιόλογοι ἐξ αὐτῆς, ὁ Γέρον, ὁ Θίο-
κριτος, ὁ Φιλήμων, ὁ Ἐπίχαρμος, καὶ
ἄλλοι.

Ξιφωρία.
Γάμο Ἀκρ.
Κάπο δι' Σωτῆ
Κρότζε.
Μακροῦ Ἀκρ.
Κάπο δι' ἄλλοι
Μωλίτι.

Ἰβλα.
Μισσηνίας.

Συρακουσαι.
Συραγούσα.

Πόρτο μαγ-
γυρι.
Πόρτο Πίγκολο.

Μανιάτζε.

Ἀρχιμήδης.

Γέρον.
Θίοκριτος.
Φιλήμων.
Ἐπίχαρμος.

Ε.Ι.Κ.Τ.Π.Ι
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Νίσιον
Νίσιον
Νίσιον
Νίσιον

ἄλλοι. Νίσιον, κοινῶς Νότιον, λέγεται ἀκούει καὶ Νίσιον, καὶ Νίσιον, καὶ Νίσιον, καὶ Νίσιον ὑπὸ τοῦ Πτολῆ, Πόλις πρωτεύουσα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζεται καὶ ἡ Ἐπαρχία, ἀρῖσασται τοῦ Παχίου Ἀκροῦ 18. Μίλια ἀπὸ Δυσμάς, καὶ 7.4. τῆς Συρακούσης ἀπὸ Νότον. εἰς τὴν Νοτίαν πλευρὰν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι Καμαρίνα, κοινῶς Καμαράνα, Πόλις ταπεινὴ κρημισμένη, κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Συρακουσίας ἐν Ὀλυμπιάδι 45. ἢ μετὰ τὰς Συρακούσας ἐπὶ 135. ὑπὸ τῆς ὁποίας ὕστερον κτισθεῖσα, μετὰ τὸν δύο πλησιοχώρων Ποτῶν, τοῦ Οὐάνου, καὶ Ἰπόριου, ἦτοι τοῦ Φρασκολάου, καὶ τοῦ Καμαράνα. πλησίον ταύτης εἶναι καὶ Λίμνη. Γέλα, ἦτις καὶ Τέρρα Νόβα λέγεται, Πόλις σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ κατοικημένη, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τοῦ Ἀφρακοῦ Πελάγους, μὲ Τίτλον Δουκάου, ἀφισαμένη τῷ Ἀγγελόπου 30. Μίλια ἀπὸ Ἀνατολῆς, καὶ 35. τῆς Συρακουσίας ἀπὸ Δυσμάς, ἀπὸ τὰς Ἐκβολὰς τοῦ Γέλα Ποτῶν κοινῶς, ὅστις ἀπ' αὐτῆς κοινῶς λέγεται Φιοῦμι δι' Τέρρα Νουόβα, καὶ τὰ λοιπὰ.

Καμαρίνα
Καμαρίνα

Οὐάνου
Ἰπόριου
Φρασκολάου
Καμαράνα
Γέλα
Τέρρα Νόβα

Γέλα

Λαβὰ δι Νίσιον

Λιθύβαιον
Κάπο Κόκκο

Μάζαρα

Ἀκράγας
Ἀγγελόπου
Γεργύτι

Ἀκραγαντίων

7 Τεῖμα καὶ πλεῖστα Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι Λαβὰ δι Νίσιον, τὴν κληθεῖσαν λαβούτα ἀπὸ τῆς Μάζαρας Πόλεως, καὶ ἐκτειρομένη ἀπὸ Δυσμάς, ἔχει ἐν αὐτῇ τὸ Λιθύβαιον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάπο Κόκκο, ὅπερ λίαν ἀπὸ Δυσμάς ἐκτείνεται πρὸς τὸν Ἰόνιον ἕως τοῦ Ἰπὸριου Ἀκρωτηρίου. αὐτὴ ἡ Μάζαρα Πόλις, ἀπὸ τῆς Κασίλλης καὶ Ἐμπορίου, ταπεινὴ εἶναι διάσημος, μὲν Λιμίνα χαρμηλὴτάτη, καὶ ἀρκέτως ὀχυρὰ ἀπὸ τὴν Ποταμὸν εἰς τὸν αὐτοῦ ὀνόματος, μετὰ τὸν τῆς Θερμῶν, καὶ τοῦ Λιθυβαίου Ἀκροῦ, 30. Μίλια ἀπὸ Δυσμάς ἀπὸ Νότον, καὶ 55. τοῦ Ἀγγελόπου ἀπὸ Δυσμάς. εἰς τὸν Νότιον Ἀγριαλὸν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας παρὰ τὴν Ἀκράγας, καλουμένη ὑπὸ τῆς Λατίων Ἀγγελόπου, καὶ κοινῶς Γεργύτι, Πόλις τὸ πάλαι περιφανιστάτη, καὶ πλουσιωτάτη, τῆς ὁποίας τὸν πλοῦτον ἰσχυρότατον αἰ Οἰκοδομὰ καὶ τὰ πολυτελέστατα δῆματα τῆς Ἀκραγαντίων, περὶ τῆς ὁποίας εἶπε ὁ Ἐμπεδοκλῆς, ἢ ὁ Πλάτων, οἱ Ἀκραγαντίοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς αἰεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς αἰεὶ πενηθόμενοι. λέγει δὲ καὶ Τίμαιος, ὅτι ἐχρῆντο ἀργυραῖς ληκυθίοις καὶ σλογγίσι, καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὄλας, καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ πλοῦτος καὶ τῆς τρυφῆς,

καὶ τῆς φιλοξενίας αὐτῶν ἀδύνατον. ἐρήμισεν αὐτὴν τὴν Πόλιν ἐν σκληρότητι τοῦ Φαλάριδος, ὅς τις ἔθετε ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηναῖον εἰς τὸν Βουῶν, τὸ τιμωρικὸν ὄργανον, ἔχει ταπεινὸν Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Πατόρμου Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπὸ ἧς ἀπέχει 85. Μίλια, ἀπὸ τῆς Ἐυρότου, ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Γελαίων 100. ἔτι μετὰ τὴν Γέλα, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος ἦν 10. Μιλίων, καὶ εἶχε ποτὲ οἰκιστὰς 800000. γίγεται εἰς αὐτὴν ἄλας κατὰ τὸν Σωλίον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πῦρ λύεται, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ σκάζει. Μότυκα, καὶ Μότυκα, καὶ κοινῶς Μόδικα, Πόλις ἀρτύχωρος, ἀπὸ τὸν Μοτυκαῖον Ποτῶν, τὸν κοινῶς Ζικλὴ, ἀφισαμένη τοῦ Παχίου Ἀκρωτηρίου 20. Μίλια ἀπὸ Δυσμάς, καὶ 5. τοῦ Ἀγριαλοῦ τῆς Ἀφρικῆς Θαλάσσης ἀπὸ Βορείου. Ἐγίσα, καὶ Ἀγίσα ὑπὸ τοῦ Στράβου, καὶ Σιγίσα ὑπὸ τοῦ Πτολῆ, Πόλις ποτὲ κτισθεῖσα ὑπὸ Ἐγίσου τοῦ Τρωϊκοῦ, καὶ διάσημος, ταπεινὴ εἶναι εἰς τὴν Κώμην, ὅπερ καλεῖται Βάρβαρον, ὅπου σμακρὰ τῶν Ἐγισαῶν Ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κασίλ Ἀμάρ ὀνομάζεται. Κάλια Βελώτα λέγεται καὶ ὁ Ἰσβούρος Ποτῶν, τὴν ἰπωνυμίαν λαβὼν ἀπὸ τοῦ Πολίσματος, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι εἶναι ὁ Σύστιος Ποτῶν, πλησίον τοῦ Ἀγγελόπου. Σελινοῦς, κοινῶς Τέρρα δι Πούλιτζι, Πόλις κρημισμένη ὑπὸ τῆς Μιγαρίων, ἢ τῆς Φοινίκων, μετὰ τὸν ὄψα τοῦ Ἰψα, κοινῶς Βελίκη, καὶ τοῦ Σελινοῦτος, κοινῶς Μαδιουῖ τῆς Ποτῶν. Θερμά Σελινοῦτος, κοινῶς Σάκκα, Πόλις ποτὲ καὶ Κολώνια, μετὰ τὴν τῆς Ἡρακλείας ἀπὸ Ἀνατολῆς 20. Μίλια, καὶ τῆς Σελινοῦτος ἀπὸ Δυσμάς 18. Λιθύβαιον Πόλις ποτὲ ἀριστοκρομένη εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος καὶ ὀχυρωτάτη, ἦτις ὑπέφειρε δικαιοῦς περιεκύκλωσιν τῆς ἐχθρῶν, κατὰ τὴν Διόδωρον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι εἰς ἐμφράξου τὸ σῶμα τοῦ λιμένος αὐτῆς ἐκ τῆς κρημισμάτων αὐτῆς ἐκτίθη ἡ Μάρσαλα Πόλις, ὡς τινὲς λέγουσιν, ἡ ὁποία ἀπέχει τοῦ Πατόρμου 60. Μίλια, τοῦ Δριπαίου, 12. ἀπὸ Νότον, καὶ 18. τῆς Μάζαρας ἀπὸ τὸν Καικίαν, εἶναι αὐτὴ Παραθαλασσία, καὶ ἔχει Λιμένα ἀρτύχωρον, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἰσχυρὸν ὁ εἶ: Κάρολος.

Φάλαρις

Μότυκα
Μότυκα
Μόδικα
Μοτυκαῖον
Ζικλὴ

Ἐγίσα
Σιγίσα

Βάρβαρον
Ἐγισαῶν
Κασίλ Ἀμάρ
Κάλια Βελώτα
Ἰσβούρος

Σελινοῦς
Τέρρα δι Πούλιτζι
Πούλιτζι
Ἰψα
Βελίκη
Σελινοῦτος
Μαδιουῖ
Θερμά Σελινοῦτος
Σάκκα

Λιθύβαιον

Μάρσαλα

Δριπαῖον
Τράπαον

Κολουμ

Ε. Π. Κ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κολομπαρά λέγόμενον, καὶ μὲ Λιμίνα χωρτικώτατον, τὸν ὁποῖον περικλείει ἡ πλώρα τῆς Χερσονήσου, εἰς τὴν ὁποίαν κείται, ὑπὸ τῆς Ἰπείρειας τῆς Ὄρους τοῦ Ἀγίου Γουλιανῶ, οὕσα τὸ ἀνώτερον ἐπὶ τῆς Ἐρύκῃ τῶ Ὄρει, τῆς ὁποίας ταυῶ θωροῦνται πᾶ ἔχρη, ἀφίσταται τοῦ Λιλυβαίου Ἀκρωτῖος 12. Μίλια, καὶ 60. τοῦ Παρόρμου πρὸς Νότον, 22. δὲ τῆς Μάζαρος πρὸς Βορείαν, ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Ἀγριαλοῦ αὐτῆς, σχῆμα Δριπαιῶ ἔχοντος, ὅπου ἀλιθίζεται Κωράλιον κάλλιτον. εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἔστησε ποτὴ τὸν Ὀρόνοντο Ἀμίλκας Βάρκας ὁ Πατὴρ τοῦ Ἀντίβα, ἐναντίον τῶ Ῥωμαίων, καὶ δυναμώσας αὐτὴν, ἐφυλάχθη ἐκεῖ πολὺν καιρὸν, ἕως ὅπου διὰ προσαγῆς τῶ Καρχηδονίων, ἔκαμον συμβιβάσεις μὲ τὸν Λουπάτιον τὸν νικητὴν, πλησίον αὐτῆς ἦτον Ἐρυξ, Πόλις ποτὴ, ταυῶ Κώμη, Τράπανο δὲ Μόντε καλουμένη 3. Μίλια ἀφίσταται τοῦ Δριπαιῶ πρὸς Ἀνατολὰς. τὸ Ὄρος εἰς τὸ ὁποῖον κείται, λέγεται ταυῶ Μόντε δὲ Σαν Γουλιανῶ, ἐκλήθη ἀπὸ Ἐρυκος τοῦ κτίτορος τοῦ Ἰοῦ τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ὀλίγον ἀνώτερον τοῦ ἔρχομου τοῦ Δαιδάλου εἰς τὴν Σικελίαν κτιθεῖσα. εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος ἦτον καὶ Ναὸς τῆς Ἀφροδίτης πολυθρήνητος, καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἀγχύσου. ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι αὐτὴν τὴν Πόλιν τὴν Ἐρυκα, καὶ τὴν Ἀιγίαν, ἔτην Ἀπαλλαν, ἔκτισεν ὁ Ἀιγίης ὁ Ἰός τοῦ Κριμισαοῦ, καὶ μιᾶς τῶ Ουγαπῶν τῆ Φοινοδάμιαντος Τρωός. Πάνορμος, κοινῶς Παλιέρμο, Πόλις μεγαλωτάτη, καὶ αἰραιωτάτη καὶ Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Σικελίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει τὸν Ὀρόνοντο ὁ Ἀνθύπατος, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ Φοινίκων, πρὸς τὴν χρόνον τῆς ἐλευθέρως τῶ Ἑλλήνων εἰς τὴν Σικελίαν, κείται εἰς τὴν βορείαν Ἀκρωτῖος, πλησίον τῶ Ἐξολῶν τῆ Ὀρίθου Ποτῖ ἔχει Ὀρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Παλάτιον βασιλικὸν, καὶ Κάστρον ὀχυρὸν, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶ Ἰσπανῶν, ἀφίσταται τῆς Μόντε Ριάλι Πόλεως 4. Μίλια πρὸς Βορείαν, 60. τοῦ Λιλυβαίου Ἀκρωτῖος πρὸς τὸν Καικίαν, 140. τῆς Μεαγῆνης πρὸς Δυσμάς, καὶ 150. τοῦ Πελώρου Ἀκρωτῖου. Μόντε Ριάλις, ἦτοι Ὄρος βασιλικὸν, κοινῶς Μόντε Ριάλι, Πόλις κτιθεῖσα ἐπὶ Ὄρει βασιλικῶς, ὑπὸ τοῦ β' Γουλιέλμοις τοῦ Βασιλέως τῆς Σικελίας, καὶ μὲ πολλὰς εἰσόδους πλουτιθεῖσα, ἐτιμήθη

Ἀμίλκας.
Ἐρυξ.
Τράπανο δὲ Μόντε.
Μόντε δὲ Σαν Γουλιανῶ.

δι' αὐτῶ καὶ μὲ Ὀρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τῆ γ' Λουκίε τοῦ Πάπα καὶ τὰ ἔξῃς καὶ αὐται μὲν αἰ ρηθεῖται Πόλεις εἶναι Παραθαλάσσιαι.
9 Μισόγειοι Πόλεις τῆς Σικελίας, ὀλίγαι ταυῶ κτιθεσθαι. οἷον εἰς τὴν Βαλ δὲ Νότο Ἐπαρχίαν, Κάλατα Ἰέρωνος, κοινῶς Κάλατα Γερῶν, Πόλις κειμένη ἐπὶ τῶ Ὄρων, κτιθεῖσα ἐκ τῶ κρημισμάτων τῆς κατασκαφθείσης Ζωτικῆς Πόλεως, πλησίον τῆ Ἀλάτου Ποτῖ, ὅς τις ἐκεῖθεν 25. Μίλια εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν. εἰς δὲ τὴν Βαλ δὲ Μάζαρον, Κάλατα, κοινῶς Γάλατι, Πόλις μεταξὺ τῶ Πακτῶ πρὸς Δυσμάς, καὶ τῶ Τρούνου πρὸς Εὐρον. καὶ ἄλλαι ἀρχαῖαι Πόλεις Μισόγειοι τῆς Σικελίας ἦσαν. Ἀγχύριον, ἢ Ἀγχύριον, κοινῶς ταυῶ Σαν Φιλίππο δ' Ἀγερῶν, εἰς ὑψηλὸν λόφον ἐυεπισκομένη, 10. Μίλια τῶ Κεντυρίων πρὸς Δυσμάς, πειρήματος διὰ τῆ Πολίτου αὐτῆς Διοδώρου τῆ Ἰσορικοῦ. Ἀστωρος, κοινῶς Ἀτζαρο, μεταξὺ τῶ Ἀγουερίου, καὶ τῆς Ἐρνης. Ἐρνα, κοινῶς Κάτρο Ἰαννα κειμένη εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἀπέχουσα τῶ Ἀγουερίου 13. Μίλια πρὸς Μεσημβρίαν, κύκλωθεν πάντης ἦσαν Δάση, καὶ Λίμναι, καὶ Λειμῶνες χαλκίται μὲ τὰ ἀνθρ. ἀπ' αὐτοῦ τῆ τόπου ἤρπαξεν ὁ Ἀιδωνίδης Περσιφόνην τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος, παρά ταῦτ' ἦσαν καὶ ἄλλαι Πόλεις πολλοὶται. εἰς τὴν Βαλ δὲ Νότο εἶναι Ὀδίασια Λιμὴν. καὶ Ἀκρωτῖον, κοινῶς Πόρτο δὲ Πάλλο, καὶ Κάπο, ἀπέχον τῶ Παχίου Ἀκρου 8. Μίλια πρὸς Δυσμάς. ἐκλήθη ἀπὸ τῶ Ὀδυσσείως, ὡσαύτ' ὅταν ἐπλευατο εἰς τὴν Σικελίαν, ἐροβᾶτο καθ' ὕπνου διὰ τῆ Ἐκάβην, ἄπ' ἀρῶτος, αὐτὸς βαλὼν λίθους κατ' αὐτῆς. ὅθεν ἡ Ἐκάβη ἐφάνητο κατ' ὕπνον εἰς αὐτὴν καὶ τὸν ἐφόσιζε, φαντασμάτων οὕσα φοβερῶν αἰτία, χαλκόπους, καὶ ὀφιάθης, καὶ πραπίδης, ἀνθ' ὅ Ἰέρων Ἐκάβης ἰδρύσατο, καὶ κενοτάριον Ἐκάβης. εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν μυθεῖνται προσέτι οἱ Ποιηταί, γὰ ἐπολέμησεν ὁ Ζεὺς μετὰ τῶ Τυφῶνος, τὸν ὁποῖον καὶ Δαίμονα ἐκατορτακέφαλον λέγουσι. καὶ κεραυνώσας αὐτὸν ἀπειτάρτως. ἀλλὰ ταῦτ' ἀληθολογικῶς ἐννοούμενα, Τυφῶν λέγεται ὁ τύφος, ἢ κενοδοξία, Ζεὺς δὲ ὁ σώφρων λογισμὸς, ὁ κατὰ δαμάζων τὸν τύφον, καὶ τὰ λοιπὰ: ἀκουσὴ προσέτι εἶναι ἡ Σικελία, καὶ διὰ τῶ μύθου τῆς

Ἀτζαρο.
Ἐρνα.
Κάτρο Ἰαννα.
Ἐκάβης.
Ζεὺς.
Τυφῶν.

E.γ.Δ της Κ.τ.Π
IOANNINA 2006

Σκύλλα·
Χάρυβδις·

Σκύλλης, καὶ Χάρυβδος, καὶ πτερυγία τῆς Σκύλλης μυθολογούσιν, ὅτι τὸ πρότερον ἦτο Γυνή Δωριπὴς, συνδρασκομένη τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ἰπείῳ ζήλοτυπήσασα ἢ Ἀμφιτείῳ, καὶ φάρμακα ἐμβλαύτα τῇ Πύγῃ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε συνήθειαν ἢ Σκύλλα ἐκλύεται, μετεβλήθη δὲ αὐτῶν τῶν φαρμάκων εἰς θηριόνηζ κεφαλὰς ἔχον, Κάμπης, Κυρὸς, Λέοντος, Γεργώνης, Φαλαίνης, καὶ Ἀνοῦ, καὶ δώδεκα πόδες, καὶ τὰ λοιπὰ: ἑκατόκις δὲ εἰς τὸ Σικελικὸν πέλαγος, κατατρῶγουσα μερικὸν τῶν πλιότων ἰκέτι. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τὸν Πορθμὸν, ἐλαύνων τὰς Γηροναίας Βεῦς ἐξέρουθεῖς, ἤρπαξεν αὐτὴν ἢ Σκύλλα μερικὸν Ταύρους αὐτῆ, καὶ τὰς ἐφόρυσεν. διὰ τὸ καὶ αὐτὴ φοιδοῖται ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου. ὁ δὲ Πατὴρ ταύτης ὁ Φόρκυς κατακάυσας αὐτὴν μὲ λαυπάδας, καὶ βράσας αὐτὴν, πάλιν τῷ ἐζωοποίησε. ὑπὸ δὲ τῷ Τζέτζου, ἄλλως μυθολογείται, ὅτι ἢ Σκύλλα ἦτον θηγάτηρ Νίσου τῷ μεγάλου, ἢ ὁποία κέψασα τῷ χρυσῆν αὐτῆ τείχη, εἰς τῷ ὁποίαν τῷ δριττικτο ἄπατα ἢ δυνάμεις, ὡσαὺ καὶ τῷ Σαυφῶν, τὸν ἑκαμὸν ἀνδρῆας, καὶ δυνάμειως ὅσον καὶ ἐροῦδῆ ὑπὸ τῷ Μίνωος. διὰ τὸ ὁποῖον μεπαγρῶσα καὶ αὐτὴ, ἐκρεμάθη ὑπερὸν ἐκ τῆς ἀνάρας τῆς νηὸς ἐκείνου, καὶ κρεμασμένη ἐτύρνετο διὰ τοῦ πελάγους, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸ παρονομάθη. ἀλλὰ ταῦτα, ἢ ὅτι μύθος εἶναι, ἢ ἄλλως πῶς ἔχουσιν. οὐδὲν ἐπὶ τῷ παρόντος. τὸ ἀληθὲς ἔχει οὕτως, ἢ Σκύλλα εἶναι Σκόπελος, καὶ ἄκρα τῆς Καλαβείας, πτερὶ τὸ Ρήγιον τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸν Πορθμὸν τῆς Σικελίας, ὑποκάτω τῆς ὁποίας εἶναι πέτραις πολλαῖς, καὶ μεγάλαις, ἀπῆλαια καὶ αὐτρα καὶ βαθυλοῦς πόπους ἔχουσαι, εἰς τὰς ὁποίας δριτκονται θηρία θαλάσσια, ὅσον καὶ ὁ τόπος κείνεται καὶ εἶναι κινδυνώδης. ὁμοίως καὶ ἢ Χάρυβδις, ἄκρα τῆς Σικελίας εἶναι ἀντικρὺ τῆς Σκύλλης, πλησίον τῷ Πελάργου Ἀκρωτείῳ, καὶ ἐν σμακραί τῆς Μισσηνῆς ἀπὸς Βορείαν, ἢ τις κοινῶς Κάπο Φάρο λέγεται, καὶ Γαλοφάρο. Χάρυβδις καλεῖται καὶ ἢ ἐν τῷ Πορθμῷ ταύτης Θάλασσα, ἢ καταπίνουσα τὰ πλεῖστα, τῷ ἰνομασίῳ λαβεῖσα ἀπὸ τὸν ἄρπαγα καὶ θαμάτορα Χάρυβδις, τὸν ὁποῖον κεραινώσας ὁ Ζεὺς, βουλόμενον τὰς βεῦς τῷ Ἡρακλείου ἀρπάται, κατέπνιξεν εἰς αὐτὴν τῷ θάλασσαν. ἀπ' αὐτῶν ἰρρίθη

Ἡρακλῆς·

Φόρκυς·

Σκύλλα·

Χάρυβδις·

Κάπο Φάρο·
Γαλοφάρο·

καὶ παρομία, θείωντας τὰ εὐγῆ ἀπὸ τῷ Χάρυβδις, ἔπισσε εἰς τῷ Σκύλλαν. ποτέσιν ἀπὸ τὸ ἕνα κακὸ, εἰς ἄλλο χειρότερον.

10. Μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, ἢ Σικελίας παράκεινται Νῆσοι σμικραὶ αἰ λεγόμεσαι τῷ Ἀϊόλου, ἢ Ἀϊολίαι, καὶ Ἡφαιστιαεῖς, αὐτικρὺ τῷ Τυωδαρίου Ἀκρωτείῳ, καὶ μετὰ τὸν σχεδὸν τῶν Μυλῶν καὶ τῆς Λουκανίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι τῷτα. Λιπάρα, ἢ ἰποία ἔχει πόλις τῷ αὐτῷ ὀνόματος, καλῶς ἀχυρωμένη, μὲ φρούριον ἰσχυρὸν, καὶ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μισσηνῆς Ἀρχιεπί: ἐκαλεῖτο πρότερον αὐτὴ ἢ Νῆσος Μελιγουίς, καὶ καθ' ὅσον χρόνον τὸ Δυρράχιον ἐκτίθη, ἀγάξει καὶ αὐτὴ φλόγας μεγάλας. ταυῶ ὁμοῦς δὲν ἀγάξει. ὡς περ καὶ ἢ πλησίον ταύτης Βουλκανία, ἀπέχει τῆς ἄκρας τῆς Σικελίας ἀπὸς Βορείαν 30. Μίλια, καὶ 60. τῆς ἀροσεχεσίρας Ἀκρας τῆς Καλαβείας ἀπὸς Δυσμᾶς. ἀπ' αὐτῆς καλοῦνται ἢ αἰ λοιπαὶ Νῆσοι Λιπαρίαι, καὶ κοινῶς Ἰζολε δὲ Λίπαρι, ἀπέχουσαι τῷ Σικελικῷ Πορθμῷ κατὰ τὸν Στράβ: 200. στάδια. Ἰερά, ἢ ὁποία κοινῶς Βουλκανία, καὶ Βουλκανία λέγεται, πλησίον αὐτῆς τῆς Λιπάρας, εἰς διάστημα Μιλίων 4, ἐκαλεῖτο πρότερον Θηρασία κατὰ τὸν Πλίνιον, αὐτὴ ἐρόγεται φλόγας. Στρογγύλη, κοινῶς Στρομπόλι, πυροβόλος καὶ αὐτὴ, ἀπέχει τῆς Λιπάρας ἀπὸς Ἀνατολᾶς 10. Μίλια, ὅσα Μίλια εἶναι καὶ ἢ αὐτῆς Περίμετρος. Διδύμη, κοινῶς Σαλίνη, ἀπέχεσα τῆς Λιπάρας 4. Μίλια ἀπὸς Βορείαν, καὶ Περίμετρον ἔχεσα Μιλίων 12. αὐτὴ ἢ Νῆσος ἀγάξει οἶνον, καὶ συμπείαν. Ἰκισία, κοινῶς Πάναρι, πλησίον τῆς Διδύμης, καὶ 8. Μίλια ἀπέχουσα τῆς Λιπάρας ἀπὸς Ἀνατολᾶς, καὶ γυρίζει Μίλια 6. καὶ Θέρμισα ὑπὸ τῷ Στράβ: λέγεται, ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων. Εἰκουσα, ἢ Εἰκώδης, κοινῶς Ἀλικούρ, ἀπέχεται τῆς Λιπάρας 20. Μίλια, καὶ 7. τῆς Φοινικῆς ἀπὸς Δυσμᾶς, καὶ 30. τῆς Εὐωνύμης ἀπὸς Ἀνατολᾶς, ἔχει ἐν αὐτῇ τινὰς καλύβας. Φοινικῶσα, ἢ Φοινικώδης, κοινῶς Φελικούρ, ἀπέχεσα τῆς Λιπάρας ἀπὸς Δυσμᾶς 10. Μίλια, ὅσων Μιλίων εἶναι καὶ ἢ αὐτῆς Περίμετρος, καίτοι ὁ Στράβ., γράφει τὰ εἶναι αὐτὴ μεταξὺ τῆς Εἰκουσῆς ἀπὸ 20. Μίλια, καὶ τῆς Διδύμας ἀπὸ 30. καὶ Εὐωνύμος, κοινῶς Οὐρεκα, ἀπέχουσα τῷ Ἀιγιάλου τῆς Σικελίας

Ἀϊολίαι Νῆσοι·
Ἡφαιστιαεῖς·

Λιπάρα·

Μελιγουίς·

Λιπαρία·
Ἰζολε δὲ Λιπαρι·

Βουλκανία·

Θηρασία·
Στρογγύλη·
Στρομπόλι·

Διδύμη·
Σαλίνη·

Ἰκισία·
Πάναρι·

Θέρμισα·
Εἰκουσα·
Εἰκώδης·
Ἀλικούρ·

Φοινικῶσα·
Φοινικώδης·
Φελικούρ·

Εὐωνύμος·

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Οδωδης,

Αϊόλου,

Σικελίας 60. Μίλια, καὶ 60. τῶν λοιπῶν
 Λιπαρίων Νήσων πρὸς Νότον, καὶ Λιβόροτον.
 εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους ἐξωρίθη ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ
 τῶν αἰμάτων, ὅπου ἔτυχεν ἐλίους, καὶ χαρί-
 των ὑπὸ τῷ Αἰόλου τῷ Βασιλείῳ τῶν αἰμάτων,
 (πάρ οὐ καὶ Αἰολίαι αἰνομάθησαν) ὥστε καὶ
 πύς αἰέμυς ἐγκατακλείσους ἐπὶ τῷ ἀσκήϊ ἔλα-
 βε, μόνον δὲ τῶν Ζιφύρων ναυτιλλόμενος, διὰ
 τῷ ὁποῖου ἐπλάσσει ἑνία νυχθήμερον, τῆ δὲ
 δικάμῃ ἰδὼν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὴν Ἰθάκην
 Νῆσον, καίτινας τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν πυρπο-
 λουμένης, ἐκ τῷ κόπῃ καὶ τῆς ἀγανακτίσεως
 ἀπεκοιμήθη, οἱ δὲ σωφρόφοιτε λογιόσαστες
 εἰς τὸν ἀσκήϊν γὰρ εἶναι χρυσίον (καθὼς καὶ πῶρα
 σωηθίζουσιν οἱ σωποπίται Τουθιακοὶ, καὶ
 Πυλαεῖοι) λήγουσι τὸν ἀσκήϊν, καὶ ἄδύς ἐξελ-
 θόντες οἱ αἰέμοι, καὶ ἀντιπρόως παράξαντες
 τὸ πύλαγος, πάλιν εἰς τὰς Αἰολίας Νήσους
 ἄκοντες ὑπέστρεψαν, φερόμενοι ὑπὸ τῶν αἰ-
 μων, τῆς ὁποῖου ἰδὼν ὁ Ἄωλος, δυσμετῶς
 ἀπέπιμπει τὸν Ὀδυσσεῖα, λέγων.

- 3) ἔρρ' ἐκ Νήσου θάσασον ἐλάχιστε ζών-
των.
- 3) ἔρρ', ἐπεὶ Ἀθανάτισιν ἀπιχθόμε-
νος, ἐθάδε ἰκαίσις.

Οὗτος ὁ Αἰόλος ὁ γὰρ ἦτον τῷ Ἰππότη, Βασιλεὺς
 τῷ Ρηγίῳ τῆς Ἰταλίας, ἀστρονομικώτατος, καὶ
 μαγικώτατος, καὶ πολυπειρος, ὁ ὁποῖος ἐφρόντιζε
 γὰρ ἑξ ἄρῃ πλῆρον τῶν ἄλλων περὶ τῶν
 αἰμάτων, καὶ γὰρ ἀφολύει περὶ αὐτῶν, χάειν
 τῶν ναυτιλλομένων. ἔθεν ἐκλήθη Διστόπης
 τῶν αἰμάτων, ὥστε γὰρ πύς δὲ καὶ εἰς τὸν ἀσκήϊν,
 καθὼς ἀποσέτε ὁμοίως ἐκλήθη ὁ Ἀμακλεί-
 δης, ὁ Πρωτοκλῆς καὶ ὁ Πρωτοκρίων, ἀφη-
 σι δὲ ὁ Αἰόλος μόνον τὸν Ζιφύρον γὰρ πύς,
 ὡσαύτ' ὅπου αὐτὸς μένος ἦτον χρειωδίστατος, ἔ
 σύμφορος εἰς τὸ πλοῦν τῷ Ὀδυσσεῖ, ἔ τὰ ἔξῃς.
 εἰς τὸν ὅτι οἱ περὶ αὐτὰ δεινοὶ λέγουσιν, αἰ-
 σως ἔ τινὰς ἐκδήρη διλφίνα, καὶ ποιήσει αὐτὸν
 ἀσκήϊν, τὸν ὁποῖον γὰρ ἔχρη πλῆσιοντου, κά-
 μνει γὰρ φουσῶ ἐκείνον τὸν αἰέμον, ὅπου θά-
 λει.

§ 1. Ἀντικρὺ τῷ Λιλοβαίου Ἀκρωτηρίου,
 ἢ τῆς Μάρσαλα Πόλεως, κένται αἱ Αἰγάδες
 Νῆσοι, ἐν τῷ Ἀφρικῶν Πελάγει, μεταξὺ τῆς
 Σικελίας πρὸς Δυσμᾶς, ἔ τῆς Καρθαγίνης,
 καλούμεναι κοινῶς Γοτθαῖ, ἔ εἰς τὸν ἀριθμὸν,
 δηλαδὴ Φορβαντία, κοινῶς καλυμμένη Λιβέρ-
 τζος, πρὸ τῷ Δριπαῖου τῆς Πόλεως ἀφεισκο-
 μένη, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἀπέχει 12. Μίλια

πρὸς Δυσμᾶς, καὶ 18. τῆς Αἰγούσης Νήσου,
 αὐτὴ γράφεται καὶ Φορβαντία. ἢ Ἰερά, κοινῶς
 καλυμμένη Μαρίταμο, ἀπέχουσα τῷ Δριπαῖου
 τῆς Πόλεως πρὸς Δυσμᾶς 30. Μίλια, γου-
 γάται εἰς αὐτὴν θυμός πολλότατος. καὶ ἢ Αἰ-
 γούσα, κοινῶς Φαβογνάα, μεταξὺ οὗτα τῆς
 Ἰεράς, καὶ Φορβαντίας, 10. Μίλια ἀπέχουσα
 ἑκατέρως, καὶ 20. τῷ Δριπαῖου τῆς Πόλεως
 πρὸς τὸν Ἀφρικῶν, τὴν δὲ τῷ Πτολεμαίου Πα-
 κωνίαν, τινὲς λέγουσι γὰρ εἶναι ἢ κοινῶς λεγο-
 μένη Παταλαρία, καὶ ἄλλοι ἢ Λίβικα, καὶ
 ἄλλοι ἢ Πορτζέλλι, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦ-
 σι καθ' ἑν θῆσιν ὁ Πτολεμαῖος αὐτὴν τί-
 θησι,

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α'

Περὶ τῆς Σαρδουῆς Νήσου,
ἢ τοι τῆς Σαρδινίας.

1. Εὐτέρα Νῆσος κατὰ τὸ μέγεθος μετὰ
 τὴν Σικελίαν εἶναι ἢ Σαρδαῖ, κοι-
 νῶς λεγομένη Σαρδίνια, ἔ ὑπὸ τῶν Ἰσσηίων
 Τζερδάνι, τὴν ὀνομασίαν λαβοῦσα ἀπὸ
 Σάρδανος τοῦ γιου τοῦ Ἡρακλείους, ἔσοντες
 καὶ ἀρόπρον γὰρ ἐκαλεῖτο Σαρδαλιώτης, καὶ
 Ἰχνοῦσα, ἀπὸ τῆς τῷ τόπου θήσεως, ἢ κατὰ
 τὸν Βόχαρτον, Σάρδα τὴν ὀνόμασαν, ὅπου
 θίλει γὰρ εἰπῆ ἰχθιον. αἱ φηται ἀποικίαι,
 ἐσάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον ἐκ τῆς Καρχη-
 δόνος. περιέχεται ἀπὸ μὲν Ἀνατολῶν ὑπὸ τῷ
 Τυρρηνικῷ Πελάγει, ἀπὸ δὲ Μισσημβείας
 ὑπὸ τῷ Ἀφρικῶν, ἀπὸ Δύσεως ὑπὸ τῷ παρ'
 αὐτῆς ὀνομαζέμενος Σαρδαῖου Πελάγει, καὶ
 ἀπὸ Βορείως ὑπὸ τῷ μετὰ αὐτῆς, καὶ τῆς
 Κύρτου Πορθμοῦ.

2. Ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς Νήσου μόλις εἶναι
 500. Μιλίων, ἢ πλάχιστον 450., τὸ δὲ Μῆκος
 ἀπὸ τοῦ Βορείως ἐπὶ Νότον Μιλίων 170., τὸ
 δὲ μῆζον Πλάτος αὐτῆς, Μιλίων 90. διαρῆ-
 ται τῆς Κύρτου, ἢ τοι τῆς Κόρσινας διὰ τῷ Πορ-
 θυῖ, Μιλίων τὸ Πλάτος ὄντος 8. πρὸς Βορείαν,
 ἀφίσταται τῆς Ἐλλάστορος Νήσου τῶν Βελιᾶ-
 ρίων, Μίλια σχεδὸν 400., τῆς δὲ Σικελίας
 234. αὐτὴ ἢ Νῆσος εἶναι καρποφόρος, σποφόρος
 καὶ ἀφορος, διὰ τοῦτο καὶ Μακαρία, καὶ Ὀλβία
 λέγεται, ἢ δὲ πλάτῃ ταύτης ἢ πρὸς Βορείαν, καὶ
 τὴν Ἰταλίαν ἀντικρίζουσα, εἶναι ἔραχτις,
 καὶ ὀρεκὴ. ἔ ἀπὸ αὐτῆς ὁ μεταξὺ τῶν Ὀρῶν, εἶναι
 μισηθυσμένες, καὶ εἰς ἐπὶ τὸ πλῆστον λοιμώ-
 δης.

Φορβαντία
Ἰερά.
Μαρίταμο.

Αἰγούσα.
Φαβογνάα.

Πακωνία.
Παταλαρία.
Λίβικα.
Πορτζέλλι.

Σαρδαῖ.
Σαρδίνια.
Τζερδάνι.

Σαρδαλιώτης.
Ἰχνοῦσα.

Ὅροι αὐτῆς.
Μετὰ ἔ Πλά-
τος.

Ἰθάκη.
ἀντῆς.

Ἀμακλείδης.
Πρωτοκλῆς.
Πρωτοκρίων.

Αἰγάδες Νῆσοι.

Γοτθαῖ.
Φορβαντία.
Λιβέρτζος.

Ε.ρ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Σαλέρια

Σαρδινία

Νότιο

Νότιο

Νότιο

Νότιο

Καλαβρία

Σαλέρια

Γαλι

Επί της

Εξ. εἰς γειτῶνται εἰς ἀντὶν, εὐπεὶ ὄρειαι, εὐπεὶ Λύκαι, ἀλλὰ μέγιστον Ζωφύριον παρόντων τῶν Ἀρχαίων, τὸ ποῖον Σολίφουγγα εἰς Λατῖνοι καλοῦνται, ὡς ἀπὸ τῆς φεγγῆος ἐκ τῆς Ἡλίου, ἐδείκται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς Μεγαλείας τῆς Ἀργύρου, (ὡς ἀπὸ τῆς Ἡλίου αὐτῆς ἔχει ἀργύριον,) βλαπτικώτατον εἰς τὰς ἀπειροσκέπτους ἐπ' αὐτῶν καθ' ἑξῆς. γροῦται εἰς ἀντὶν καὶ ὀλεθροῦς γόργον, ἡ Σαρδωνία Βοτάνη, παρομοιάουσα μὲν τὸ Ἄπιον, τὴν ἐπειρῶν ἄντι τῆς φεγγῆος, συστειλλομένων τῶν ἑδρών, ἀποστειλτικῶς τοῖς γιγνώσκουσιν, παρ' ἧς ἐκράπτεται καὶ παρσιμία, Σαρδωνίος γέλωτος. ἔχει αὖτις ἡ Νῆτος καὶ Πηγῆς ὑδάτων Σιρμιῶν, καὶ ὑγιεινῶν, τὰ ὅποια βοηθοῦν εἰς τὰς συνπυθλασμίνας ὅσα, εἰς τὸ φαρμάκι τῶν ἀνθρώπων Ζωφύριον, εἰς τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς ἄλλα.

3. Πρῶτον ὅπου ἔφειρον Ἀποικίας εἰς ἀντὶν τὴν Νῆσον, ἦσαν Σάρδων ὁ Ἰῖος τῆς Ἡρακλείου, ἐκ τῆς Λιβύης, καὶ Νόρχης ὁ Ἰῖος τῆς Ἐρμιῦ ἐκ τῆς Ταρπασσοῦ Πόλεως τῆς Ἰσπανίας. ὁμοίως καὶ ὁ Ἰόλαος, ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐκλήθησαν εἰς οἰκουμένους Ἰολαεῖς εἶτα Ἰλιεῖς, καὶ Λοκροῖ. ἠλθοῦν εἰς ἀντὶν τὴν Νῆσον καὶ εἰς Κόρσοι, ὅσων τὴν ὄρεσιν οἱ Καρχηδόνιοι, πρὸς ἐποίους διώξαντες εἰς Ῥωμαίους εἰς τὸν ἀγῶνα Λιβυκῶν πόλεμον, ἐπέδρασαν εἰς τὸ Βασιλείαν καὶ ἀντὶν, μίνας αὐτῶν ἕως ὅπου ἄρχηται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀυτοκρατεία τὰ κλίμα. διότι τότε ἠλθόντες εἰς Σαρδικῶν κατ' αὐτῆς, τὴν ἐκυρίωσαν. τύπον διοχθέντων ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ Πισαίων, μεταξὺ τῶν ὁμοίων ἐτάθη φιλονικία πρὸς αὐτῆς μερικῶν καιρῶν, ἕως ὅπου πλεοναῖον ὁ ἡ Βενιζάτιος ὁ Πάπας λαβὼν ἀντὶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων δύο ἀντιπολεμῶν, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν β' Ἰάκωβον, τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρχαίας, ὡς ἔστι 13:6., ὅς τις μετὰ διαζήτητος πολέμου πλεοναῖον τὴν ἐκράπτεται, καὶ ἐκποτὶ δείκται εἰς τὰς Βασιλείας τῆς Ἰσπανίας μέχρι τῆς σήμερον, διοικουμένη ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆς Ἀρθουπάτης αὐτῶν. πάντων τὴν Νῆσον ἐτίμησαν ὁ β' Φειδέριχος ὁ αυτοκράτωρ εἰς τίτλον Βασιλείου.

4. Ταῦτα ὅπου ἐκατοίκουν τὸ πάλαι εἰς ἀντὶν τὴν Νῆσον, κατὰ τὸν Πτολῆ: εἶναι ταῦτα, Τιβουλᾶτιοι, Κόρσοι, Κορκηνοῖ, Καεῖσιοι, Κορσιθῆνοι, Σολιφουγγῆνοι, Λυκουιδωνῆσιοι, Ἀισαρωνῆσιοι, Κορκηνοῖ, Ἀιχελῆνοισι, Ρουκηνῆσιοι, Κελσινοῖ, Κορπινοῖ, Σκαπινοῖ, Σικυλοῖ, Νεπολινοῖ, Οὐκλενοῖ, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ εἰς ἀντὶν τὴν Νῆσον τὸ πάλαι ἦσαν Πόλεις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθ' Ῥωμαίων 42., αἱ ὅποια ταυτῶν ἀνοῦται μόνον εἰς ἑκτά. καὶ ὅταν ἀρχηται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀυτοκρατεία τὰ κλίμα, ἰδιαιρῶς ἡ Νῆτος εἰς τέσσαρα μέρη, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἀρβωροῦσιαν, Καλαριανῆν, Γαλλοιανῆν, καὶ Τυρρηνανῆν, ἥτις μείζων ἔθ' λοιπῶν ἦσαν, καθιμίαι ἀπ' αὐτῆς ἔχουσα ἰδιαιρῶς ἡ Ζυμότα, ταυτῶν ὅμως διαίρεται εἰς δύο μέρη ὑπὸ τῆς Ποτῆ: τῆς Κέδρου, καὶ τῆς Θύρσου, ἐκ τῆς ὁμοίως τὸ Βόρειον μέρος λέγεται Ἐπαρχία, ἡ Ἀκρωτήριον τῆς Χρυσῆς Τέπου, καὶ κειῶς εἰς Κάπο δὲ Λυγυδοῦ, εἰς τὸ ὅποιοι τὸ πάλαι ἦσαν Ἐπαρχίαι ἡ Τυρρηνανῆν, καὶ Γαλλοιανῆν, τὸ δὲ Νότιον μέρος λέγεται Ἀκρωτήριον, ἡ Ἐπαρχία Καλαριανῆν, καὶ κειῶς εἰς Κάπο δὲ Καυλιανῆν, εἰς τὸ ὅποιοι ἔστι ἡ Ἀρβωροῦσιαν, καὶ Καλαριανῆν Ἐπαρχίαι. καὶ εἰς αὐτὰς τὰς δύο Ἐπαρχίας, εἶναι Χῶραι, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἔχουσαν ἔδρας καλοῦνται 27. καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον εἶναι 11. Λιμῆνες, καὶ 94. Τυρρῆνες, ἥτοι Πύργου ἀπὸς κατασκοπῆν.

5. Ποταμοὶ πάντες τῆς Νῆτου εἶναι οὗτοι, Τέρμος, εἰς βάλαντον εἰς τὴν Θάλασσαν, κατὰ τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν τῆς Νῆσου, ὡς πρὸς ἢ ὁ Θύρσος κοιτῶς Θύρτο, ὁ ἐξαιρέτως ἀπάτης τῆς Νῆτου, πέμψων εἰς τὴν μέσην ἀντὶν. καὶ ὁ Ἰερό: σμικρὸς Ποτῆ: ὅστις κοιτῶς Ὀρβο λέγεται, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν Πελάγος πέμπων, 12. Μίλια ἀπὸς Νότον ἀπὸ τῆς Ἀλβίας. κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Πλευρὰν εἰς βάλαντον ὁ Σκαρὸς, ἡ καὶ Σαίπερος, καὶ ὁ Κέδρος, ἡ καὶ Κέδρος. Ὀρη δὲ ὀνομασά αὐτῆς εἶναι τὰ φαίνουσα, κατὰ τὸ μισόγειον εἰς τὸ Βόρειον μέρος. τὰ ὅποια κοιτῶς καθ' ἑαυτῶν λέγονται, κατὰ τὸν Ὀρβίον.

6. Μητροπολις τῆς Νῆτου εἶναι ἡ Κάλαις, ἥτις καὶ Καλαρις ὑπὸ τοῦ Πτολῆ: λέγεται. καὶ κοιτῶς Καυλιανῆν, μετ' ὀνόματι Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς Ἀρθουπάτης, καὶ μετ' Ἀιμίνα χωρητικώτατον, εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν, ὡς σματραβ ταύτης εἶναι τὸ Καλαριανὸν Ἄκρον, ἀπέχει τῆς Ἀρβωροῦσιαν 50. Μίλια ἀπὸς Ἀνατολῆς, ἐ 1500. Σταδία τῆς Καρθαγίνης κατὰ τὸν Στράβωνα. Οὐίλλα, ἥτοι Κασίλη τῆς Ἐκκλησίας, κειῶς Ἰγκλισία, Πόλις εἶναι. ἐν τῷ Νοτίῳ

Αἰχελῆνοισι, Ρουκηνῆσιοι, Κελσινοῖ, Κορπινοῖ, Σκαπινοῖ, Σικυλοῖ, Νεπολινοῖ, Οὐκλενοῖ, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ εἰς ἀντὶν τὴν Νῆσον τὸ πάλαι ἦσαν Πόλεις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθ' Ῥωμαίων 42., αἱ ὅποια ταυτῶν ἀνοῦται μόνον εἰς ἑκτά. καὶ ὅταν ἀρχηται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀυτοκρατεία τὰ κλίμα, ἰδιαιρῶς ἡ Νῆτος εἰς τέσσαρα μέρη, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἀρβωροῦσιαν, Καλαριανῆν, Γαλλοιανῆν, καὶ Τυρρηνανῆν, ἥτις μείζων ἔθ' λοιπῶν ἦσαν, καθιμίαι ἀπ' αὐτῆς ἔχουσα ἰδιαιρῶς ἡ Ζυμότα, ταυτῶν ὅμως διαίρεται εἰς δύο μέρη ὑπὸ τῆς Ποτῆ: τῆς Κέδρου, καὶ τῆς Θύρσου, ἐκ τῆς ὁμοίως τὸ Βόρειον μέρος λέγεται Ἐπαρχία, ἡ Ἀκρωτήριον τῆς Χρυσῆς Τέπου, καὶ κειῶς εἰς Κάπο δὲ Λυγυδοῦ, εἰς τὸ ὅποιοι τὸ πάλαι ἦσαν Ἐπαρχίαι ἡ Τυρρηνανῆν, καὶ Γαλλοιανῆν, τὸ δὲ Νότιον μέρος λέγεται Ἀκρωτήριον, ἡ Ἐπαρχία Καλαριανῆν, καὶ κειῶς εἰς Κάπο δὲ Καυλιανῆν, εἰς τὸ ὅποιοι ἔστι ἡ Ἀρβωροῦσιαν, καὶ Καλαριανῆν Ἐπαρχίαι. καὶ εἰς αὐτὰς τὰς δύο Ἐπαρχίας, εἶναι Χῶραι, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἔχουσαν ἔδρας καλοῦνται 27. καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον εἶναι 11. Λιμῆνες, καὶ 94. Τυρρῆνες, ἥτοι Πύργου ἀπὸς κατασκοπῆν.

5. Ποταμοὶ πάντες τῆς Νῆτου εἶναι οὗτοι, Τέρμος, εἰς βάλαντον εἰς τὴν Θάλασσαν, κατὰ τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν τῆς Νῆσου, ὡς πρὸς ἢ ὁ Θύρσος κοιτῶς Θύρτο, ὁ ἐξαιρέτως ἀπάτης τῆς Νῆτου, πέμψων εἰς τὴν μέσην ἀντὶν. καὶ ὁ Ἰερό: σμικρὸς Ποτῆ: ὅστις κοιτῶς Ὀρβο λέγεται, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν Πελάγος πέμπων, 12. Μίλια ἀπὸς Νότον ἀπὸ τῆς Ἀλβίας. κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Πλευρὰν εἰς βάλαντον ὁ Σκαρὸς, ἡ καὶ Σαίπερος, καὶ ὁ Κέδρος, ἡ καὶ Κέδρος. Ὀρη δὲ ὀνομασά αὐτῆς εἶναι τὰ φαίνουσα, κατὰ τὸ μισόγειον εἰς τὸ Βόρειον μέρος. τὰ ὅποια κοιτῶς καθ' ἑαυτῶν λέγονται, κατὰ τὸν Ὀρβίον.

6. Μητροπολις τῆς Νῆτου εἶναι ἡ Κάλαις, ἥτις καὶ Καλαρις ὑπὸ τοῦ Πτολῆ: λέγεται. καὶ κοιτῶς Καυλιανῆν, μετ' ὀνόματι Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς Ἀρθουπάτης, καὶ μετ' Ἀιμίνα χωρητικώτατον, εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν, ὡς σματραβ ταύτης εἶναι τὸ Καλαριανὸν Ἄκρον, ἀπέχει τῆς Ἀρβωροῦσιαν 50. Μίλια ἀπὸς Ἀνατολῆς, ἐ 1500. Σταδία τῆς Καρθαγίνης κατὰ τὸν Στράβωνα. Οὐίλλα, ἥτοι Κασίλη τῆς Ἐκκλησίας, κειῶς Ἰγκλισία, Πόλις εἶναι. ἐν τῷ Νοτίῳ

Ἀρβωροῦσιαν. Καλαριανῆν. Γαλλοιανῆν. Τυρρηνανῆν.

Γαλιανῆν. Λυγυδοῦ.

Γαλιανῆν. Καυλιανῆν.

Εγκληρία.

Τέρμος.

Θύρτος.

Γαλιανῆν. Ὀρβίον.

Σκαρὸς. Κέδρος. Φαίνουσα. Ορη.

Κασίλη.

Κάλαις. Καλαρις. Καυλιανῆν.

Οὐίλλα. Ἰγκλισία.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Σούλα.

Πάλμα.

Αρβόρια.
Οείσαγι.

Οουσίλ.
Οουσίλ.

Πύργος Λιβύ-
σωνος.
Πέρη Τόρρε.

Σάσαακί

Βόσα.

Αλγιάκι.
Αλγρ.

Κάστρον Αρα-
γονίσιον.
Κάσιλ Αργυ.

Νοτίω Μέρει τῆς Νήσου κειμένη, ἀντικρὺ τῆς Κρημισμάτων τῆς ποτὲ διασήμου Πόλεως τῆς Σουλκων, μεθ' ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Καλάρως Ἀρχιεπίσκοπ:, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 34. Μίλια πρὸς Δυσμάς, εἶναι σμικρὰ, καὶ κακῶς κατοικημένη. Πάλμα Κάστρον, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν αὐτῆς, εἶναι Ἀρβόρια, κοινῶς Οείσαγι, Πόλις μεθ' ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, 6. Μίλια ἀφισαμένη τῷ Αἰγυαλῷ, ἔχουσα Λιμένα χωρτικώτατον, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς σχεδὸν τοῦ Θύρσου Ποτ:, παράκειται εἰς αὐτὴν καὶ Κόλπος Ἀρβορήσιος λεγόμενος, καὶ κοινῶς Κόλπος Ὀείσαγι, ἀπέχει ἀπὸ τῶν Καλαριν 45. Μίλια, καππολημένη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1639. Δυσκόλως κατοικεῖται διὰ τὴν τῷ αἵματι δυσκрасίαν. τινὲς λογιάζουσι, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ Οὔσιλλις τῆς Ἀρχαίας, ἀλλ' αὐτὴ ἀπέχει ταύτης πρὸς Μισσημβρίαν 10. Μίλια, καὶ καλεῖται κοινῶς Οὔσιλ, Πόλις καὶ ταυῶν λίαν σμικρὰ, ἔχει ὁμως ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρβορίως Ἀρχιεπίσκοπ:. Πύργος Λιβύσωνος, κοινῶς ταυῶν Πόρτο Τόρρε, Πόλις ποτὲ ἦτον αὐτὴ μεγάλη, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀκρὰν, ἔπου ἀρχεται ἡ Βορῆα. ἐκ τῆς Κρημισμάτων αὐτῆς, ἐκτίθη ἡ Σάσαακί, Πόλις μεταγενεστέρως, ἀρὺχωρος, μεθ' ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, αἰραία, καὶ ὀλίγον ὄχυρὰ, ἀφίσταται τῷ Πύργῳ τῷ Λιβύσωνος πρὸς Μισσημβρίαν Μίλια 8., τῆς δὲ Παραθαλασσίας Ἀκρας Μίλια 18., κεῖται εἰς τὸ Βόρειον Μέρους τῆς Νήσου. Βόσα, κοινῶς Βόσι, Πόλις μεθ' ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Τουρρίττον Ἀρχιεπ:, ἡ ποτὲ Σασαρίως, κειμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρὰν, ἀφίσταται τῆς Σασαρίως, 30. Μίλια. Αλγιάκιον, κοινῶς Αλγίτ Πόλις Παραθαλασσία, μεθ' ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Σασαρίως Μητροπολίτην, ἀφ' ἧς ἀπέχει 8. Μίλια. Κάστρον Ἀραγονίσιον, κοινῶς Κάσιλ Ἀραγονίσιον, Πόλις ἀρκετῶς ἀρὺχωρος καὶ κατοικημένη, ἐν τῷ Βορείῳ Μέρει οὖσα, μετὰ τὴν Κάλανιν, Πρωτεύουσα τῶν ἄλλων Πόλεων, καὶ καλῶς ἀχυρωμένη, ἔχουσα ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Σασαρίως Ἀρχιεπ:, ἐγγὺς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀραγονίσιου Ποτ: ἀρκετομένη, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρὰν μεθ' Ἀλιμένα χωρτικὸν 24. Μίλια τῆς Σασαρίως ἀφισαμένη πρὸς Βορῆαν, 80. τῆς Ἀρβορίας, καὶ 100. σχεδὸν τῆς Καλάρως ὁμοίως πρὸς Βορῆαν, ἐρρίθη ποτὲ καὶ Τίβου-

λα, καὶ Ἐμπορίαι. ἀπ' Ἀνατολῶν εἶναι Τίβουρζ Νόβα, ἡτις τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Φαυσανία, Πόλις μεθ' ὄρον Εἰπισκόπου ὑπὸ τὸν Τουρρίττον Ἀρχιεπ:, ταύτης ἡ Εἰσκοπή ἠνώθη ὁμοῦ μετὰ τὴν Εἰσκοπήν τῶν Ἐμποριῶν, ἡ ποτὲ τοῦ Κάστρου Ἀραγονίσιον, ἀρ' οὐ ἀπέχει 60. Μίλια πρὸς Ἀνατολὰς, ὅσα καὶ τῆς Σασαρίως. καὶ ἄλλαι παρὰ ταύτας, ὁνόματις ταπεινοῦ. τὸ πάλαι δὲ διάτημοι ἦσαν ἡ Νία Γούρβλις, ἡ Ολβία, τὸ Πλούβιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

7. Παράκεινται περὶ τὴν Σαρδῶν Νῆτοι σμικρὰ πολλότατα, μάλιστα κατὰ τὴν Μισσημβρίαν Πλευρὰν αὐτῆς. ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ἐνομάζονται ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ἔτω. Φίντωνος Νῆτος κοινῶς καλεῖται κατὰ τὸν Ὀρέλιον Ἰσολα Ράια, κατὰ δὲ τὸν Πενέτον Ἰσολα δὲ Φίγγο, Νῆτος σμικρὰ μετξὺ τῆς Σαρδινίας καὶ τῆς Κόρσικας κειμένη. Γλούα, ἡτις καὶ Αἰθάλη, καὶ Αἰθαλία λέγεται, καὶ κοινῶς Ἐλβα, εἴρηται περὶ πάσης. Νυμφαία, Νῆτος σμικρὰ μετξὺ τῆς Ἰλούας καὶ τῆς Διαβατῆς. Ἡρκλέους Νῆτος, κοινῶς Ἀσιναιρία κατὰ τὸν Ὀρέλιον, ἡ κατὰ τὸν Φραγκίττον Φάρα, Λιναρία, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀκρὰν τῆς Σαρδινίας κειμένη. Διαβατῆ, κοινῶς Φαλοῦγα, κατὰ τὸν Βελίτιον, Νῆτος σμικρὰ, ἐγγὺς τοῦ Ἐρμαίου Ἀκρωτερίου τῆς Σαρδινίας, (τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δέλλα Κάκκα λέγεται, ἐγγὺς ὅν τῆς Ἀλγάρως Πόλεως πρὸς Δυσμάς.) ἀπέχει αὐτὴ τῆς Νήσου τοῦ Ἡρακλέους, ἡτις ταυῶν Ζανάρια κατ' ἄλλους λέγεται, 28. Μίλια πρὸς Νότον, καὶ 15. τῷ Γορδίτιον Ἀκρωτερίου (τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δὲ Μόντε Φαλκῶν λέγεται, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν τῆς Σαρδινίας ὅν κατὰ τὸν Βορῆαν, καὶ 20. Μίλια ἀπέχον αὐτὸ τὸ ἄκρον, ἀπὸ τῶν Σασαριν Πόλεων) Ἰεράκων Νῆτος, κοινῶς Σαν Πιέρο, πλησίον τῆς Μολυβδῶδος Νήσου, ἐξισταίας τῆς Σουλκῶν τῆς ποτὲ Πόλεως ἐν τῇ Σαρδινίᾳ. Μολυβδῶδος Νῆτος, κοινῶς Ἰσολα Πιανῶν κατὰ τὸν Βελίτιον, κεῖται μικρὰ οὖσα εἰς τὴν Νοτίαν Ἀκρὰν τῆς Σαρδινίας. Φικαρία, κοινῶς Σερπεστέρα, ἡ κατὰ τὸν Κλουβίον. Κολπλάτζο, ἐν τῷ αὐτῷ σχεδὸν κειμένη καὶ αἰετὸς κατὰ πολλὰ σμικρὰ, ἀφίσταται αὐτὴ τῆς Καλάρως πρὸς Ἀνατολὰς 20. Μίλια. Ἐρμαία, κοινῶς Ταυολέρα, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀκρὰν οὖσα, ὅπου ἀρχεται ἡ Βορῆα, πλησίον τοῦ Κολουμπαρίου Ἀκρωτερίου. καὶ ἄλλαι.

Τίβουρα.
Ἐμπορία.
Φαυσανία.
Τίβουρζ Νόβα.
Γέρβλις.
Ολβία.
Πλούβιον.
Φίντωνος Ν.
Ἰσολα Ράια.
Ἰσολα δὲ Φίγγο.
Γλούα.
Αἰθαλία.
Ἐλβα.
Νυμφαία.
Ἡρακλέους Ν.
Ἀσιναιρία.
Λιναρία.
Ζανάρια.
Διαβατῆ.
Φαλοῦγα.
Ἐρμαίου Ἀκρ.
Κάπο δέλλα
Κάκκα.
Γορδίτιον Ἀκ.
Κάπο δὲ Μόντε
Φαλκῶν.
Ἰεράκων Ν.
Σαν Πιέρο.
Μολυβδῶδος.
Ἰσολα Πιανῶν.
Φικαρία.
Σερπεστέρα.
Κολπλάτζο.
Ἐρμαία.
Ταυολέρα.
Κολουμπαρίου

Ε.Υ.Δ. της Π.Τ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β'.

Περί τῆς Κύρου Νήτου, ἢ τοῦ τῆς Κόρσινας.

1. Τρίτη καὶ σμικροτέρα τῶν ἄνω δύο ῥη-
 θεισῶν Νήτων, εἶναι ἡ Κύρος, Κόρ-
 σικα, ὑπὸ τῶν ἐπιπέδων λεγομένη, τὴν ὄνομα-
 σίαν λαβούσα ἀπὸ Κύρου τοῦ Τριτοῦ τοῦ Ἡρα-
 κλείου, καὶ Βασιλέως ταύτης, ὡτὰν ὁπεῦ
 ἀπὸ πρὸς ἑκατέρωθεν Τεράπη. Κόρσικα τελευ-
 ταῖον ὠκεανὸν ὑπὸ τῶν ἐπιπέδων οἰκισμάτων Λι-
 βύων, ἢ ἀπὸ τῆς Κόρσις Βουβούλικης, γυναι-
 κὸς οὗτης ἐκ τῆς Λιγυρίας, ἥτις ἤλθεν εἰς
 αὐτὴν τὴν Νήτον, φέρουσα ἀποικίαν τῶν Λι-
 γυρίων. περιέχεται αὕτη ἡ Νῆσος ἀπὸ Βορεί-
 ως, καὶ Δυσμῶν ὑπὸ τῶν Λιγυρικοῦ Πιλάγης,
 ἀπὸ Μεσημβρίας χωρίζεται τῆς Σαρδηνίας
 Νήτου μετὰ τὸν Πορθμὸν, ὁπεῦ ὀνομάζεται Τά-
 φρος, καὶ κοινῶς λέγεται Βόκκε δι' Βοριφάτιον,
 πλατὴς ἄν Μιλίων ὀκτὼ, καὶ ἀπ' Ἀνατολῶν
 ἔχει τὸ Τυρρηνικὸν Πέλαγος, τὸ Μῆκος ταύτης
 τῆς Νήσου, εἶναι ἀπὸ Βορείως ἐπὶ Μεσημ-
 βρίας εἰς διάστημα Μιλίων 110., τὸ δὲ Πλά-
 τος ἀπ' Ἀνατολῶν ἐπὶ Δυσμῶν Μιλίων 50.,
 ἢ δὲ περιμετρεῖται αὕτη εἶναι Μιλίων 280. ἀπέ-
 χεται δὲ τῆς Γένουας, 100. ἀπὸ Νότον Μίλια,
 60. τῆς Ἀλιγούρης ἀπὸ τῆς χειμερινῆς Δύ-
 σιν, καὶ 65. τοῦ Πλουμβίνου ἀπὸ τῆς Δυσμῶν.
 τὸ πάλαι αὕτη ἡ Νῆσος ἐδιαιρέτο εἰς δύο μέρη,
 δηλαδὴ εἰς Βόρειον, Μακρῶν καλούμενον,
 καὶ εἰς Νότιον Κασίτειον ἐπονομαζόμενον,
 ταυτῶν δὲ διαιρέται εἰς πέντε μέρη, ἢ καὶ εἰς
 δύο μόνον, εἰς τὸ ἐδῶθεν τῶν Ὀρέων, καὶ εἰς τὸ
 ἐκεῖθεν τῶν Ὀρέων, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον περιέ-
 χεται 45. Χώματα, ἢ τινος, οἱ ἐπιπέδοι ταύτης
 λέγεται Πιέβα καλεῖται· εἰς δὲ τὸ β', 21. καὶ τὰ
 λοιπὰ.

2. Πρῶτοι ὅπου ὤρισαν αὐτὴν τὴν Νῆσον
 ἐξ Ἀθηναίων οἱ Τεῦτκοι, μετὰ τούτους οἱ Καρ-
 κέονοι, εἴτε οἱ Ῥωμαῖοι, ἔπειτα οἱ Σαρακη-
 νοὶ, τὴν δὲ διωχθέντων ἐκεῖθεν, ἐν ἔτει
 1144., ἔμεινε τελευταῖον εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν
 Γενουσίων, εἰς τοὺς ὁποίους μέχει καὶ τὸ ταῦν
 ὑπέκεινται, καίτοι πολλάκις ἐπειράθη ὑπὸ
 τῶν Πισίων, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλέων τῆς Ἀρ-
 γωρίας, ὅλη αὕτη ἡ Νῆσος εἶναι ὄρηκὴ, τρα-
 χεῖα, καὶ δύσβατος, ἔστω καὶ ἐλίγην δου-
 λωμένη. οἱ κάτοικοι ταύτης, ἢ οἱ Κόρσοι,

τὸ πάλαι ἦσαν ἄγριοι, θηριώδεις, κλέπται,
 καὶ ἀχρεῖοι, εἰκοῦτες εἰς Ὀρη, καὶ εἰς σκλη-
 ροὺς πότους. καὶ ἴσθη διάφορα κωμῶδον τίθη-
 σιν ὁ Πτολῆς εἰς αὐτῶν.

3. Μηδ' ὀποδὶς ταύτης τῆς Νήσου εἶναι ταυτῶν
 ἡ Βασίς, οὕτω καὶ κοινῶς ὀνομαζομένη, ἀριστο-
 κέρη εἰς τὸ Βόρειον Μῆρος τῆς Νήσου, ὅπου τὸ
 πάλαι ἦτον τὸ Μαυτινόν, ἢ Πόλις, ἔχει αὕτη ἡ
 Πόλις Φρούριον ὀχυρὸν, καὶ Λιμένα χωρη-
 τικόν, εἰς τὸν Τυρρηνικὸν Ἀἰγιαλόν, εἰς αὐ-
 τῶν εἶναι ὁ Ὄρος τοῦ Διοικητῆ, ἢ τοῦ Γοβερ-
 νάτορος Γενουσίου, ἀφίσταται τῶν Γεροῦ
 Ἀκρωτηρίων ταύτης τῆς Νήσου, (τὸ ὀποῖον κοι-
 τῶς Κάπο Κόρτο λέγεται) λίαν ἐκτεινόμενον
 ἀπὸ Βορείως κατὰ τὴν Λιγυρίαν ἀπὸ Νότον
 20. Μίλια, ἔστω 70. χιλίων τῶν Βοριφάκων ἀπὸ
 Βορείως· εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἶναι ἀκόμη Ἀλιεία,
 Πόλις ποτὲ διάσημος, ταυτῶν Ἐρίπειον, τῆς
 ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος μένει εἰς τὴν Πόλιν τῶν
 Κερυτῶν, μεσόγειον οὖσαν εἰς τὸ Νότιον Μῆ-
 ρος εἶναι Βοριφάκιον, Πόλις ὀχυρὰ μὲν Λιμένα
 χωρητικόν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ὁ Πορ-
 θμὸς λέγεται Βόκκε δι' Βοριφάκιο, αὕτη ἡ Πόλις
 ἐκστέλλεται καὶ Πάλλα. Πόρτος Οὐίππος, κοι-
 τῶς Πόρτο Βέκιο, Πόλις, καὶ Λιμὴν, μετὰ Κόλ-
 πον χωρητικόν, ἥτις ποτὲ ἑκατέρωθεν Ἀλίσσα,
 κατὰ τὸν Βοριφάκιο, ἀπέχει τοῦ Βοριφάκιο 15-
 Μίλια ἀπὸ Βορείως, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀκρω-
 τείσκονται, Καλούϊον, κοινῶς Κάλβι, Πό-
 λις ὀχυρὰ, μετὰ Φρούριον ὀχυρὸν δίκην Χερσον-
 τήσου ἀριστοκέρη, κύκλωθεν ἀπὸ τῆς
 χερσον, ἀπέχει τῆς Βασίως ἀπὸ Δυσμῶν 35-
 Μίλια, καὶ 30. τοῦ Ἀϊάτσο ἀπὸ Βορείως. Ἀ-
 διάκιον, κοινῶς Ἀϊάτσο, Πόλις μετὰ Ὄρον
 Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσσης Ἀρχιεπί, ἥτις
 τὸ πάλαι Οὐρκίτιον ἐλέγτο. Εἰς τὸ μεσόγειον
 ταύτης κείναι Κουρία, κοινῶς Κόρτε, Πόλις
 ἐπὶ πέτρῳ ἰδρυμένη, ἐγγὺς τοῦ Γόλου Ποτῆ,
 εἰς τὴν ὁποίαν διατερίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ
 Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλιείας, ἀφίσταται ταύτης
 18. Μίλια ἀπὸ Δυσμῶν, καὶ 25. τοῦ Καλυΐα
 ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Εἰς αὐτὴν τὴν Κόρσικαν Νῆσον ὑποπέλει ἔστω
 ἡ Καπραία Νῆσος σμικρὰ, κοινῶς λεγομένη
 καὶ Καπραία, ἀριστοκέρη μεταξὺ ταύτης καὶ
 τῆς Τουσικίας, μετὰ Κασρον ὑπὸ τοὺς Γενουσί-
 οὺς, χωρίζεται Μίλια 18. ἀπέχει τῆς Ἀλι-
 γούρης 36. Μίλια, καὶ τοῦ Ἀἰγιαλοῦ τῆς
 Κόρσικας 25., εἶναι ὄρηκὴ, καὶ ἀκατοικημένη.

Κόρσις.

Τεράπη.

Τάφρος.

Μακρῶν.

Πιέβα.

Κόρσοι.

Βασίς.

Μαυτινόν.

Γερονίον.

Κάπο Κόρτο.

Ἀλιεία.

Κερυτῶν.

Πόρτος Οὐίππος.

Πόρτο Βέκιο.

Καλούϊον.

Ἀϊάτσο.

Οὐρκίτιον.

Κουρία.

Κόρτε.

Καπραία.

Καπραία.

ΚΕ.

Ε. Γ. Δ. τῆς Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Γ'.

Περί τῆς Μελίτης Νήσου,
ἢ τῆς Μάλτας.

Μελίτη,
Μάλτα.

1. Τελειώτατον μὲν αὐτῆς τῆς Νήσου
συναπαρθεύεται ἢ Μελίτη Νή-
σος, κοινῶς λεγομένη Μάλτα, περίφημος
καὶ ἀκούσθαι εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, κειμένη ἐν τῷ
Ἀφρικῷ Πελάγει, μεταξὺ τῆς Σικελίας, ἔ-
στι τῆς ἰδίως Ἀφρικῆς, ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν
ἀπὸ τῆς Μελίτης, ὡσαύτῃ οὐκ εἰς αὐτὴν γίνον-
ται πολλά, αὐτὴ ὑπὸ μὲν τῷ Πτολεμῶνι τίθεται
εἰς τὰς παρακειμένας Νήσους τῆς Ἀφρικῆς,
ὑπὸ δὲ τῆς μεταγενεστέρων Γεωγράφων ἐπιτύ-
θη, ὅτι διωχθέντων καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Σαρα-
κηνῶν, ὑπετάχθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Βασιλείαν
τῆς Σικελίας, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται, τὸ
Μῆκος τῆς Νήσου εἶναι Μελίτων 20., τὸ
Πλάτος 12. καὶ ἡ αὐτῆς περιμέτρος 60. ὅλη
εἶναι σχεδὸν ἐπίπεδος, ἀλλὰ πρὸς ὄψιν, καὶ
ὑπὸ παντὸς αἵμου πληττομένη, ἔχει πολλοὺς
Λιμένας ἀσφαλεῖς καὶ καλοὺς, εἶναι καρ-
ποφόρος σίτου, λίου, λάκκοιου, ἢ τῆς γνα-
φάλου, καὶ κυμίνου, ἔχει σμικρὰ Σκυλά-
κια ὑπόλοιπα, μὲν μάλις μακρὸν, εἰς τὰ ὅποια
οἱ ἄνθρωποι ἔδονται. εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἀπέ-
στολον Παῦλον, ὁ ὁποῖος ἐξέπιπεν εἰς αὐτὴν
ὑπὸ τῆς ταραχῆς καὶ ζάλης τῆς Θαλάσσης, καὶ
τῆς ναυαγίου, φαίνεται καὶ τὸ σπήλαιον, ὅπου
αὐτὸς ἐκάθισεν καὶ ἐπέθηκε τὰ σπύγγα εἰς τὴν
πυρᾶν, καὶ ἐκ τῆς θέρμης ἐξῆλθεν ἡ ἔχιδρα,
καὶ καθῆκε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. εἰς αὐτὸ τὸ σπή-
λαιον ἀνηγέρθη Ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ
ἀπ' αὐτοῦ τῷ ἄρξου κόπτουσι οἱ περιηγηταὶ
λίθους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὡσαύτῃ λάκκη γῆ, εἰς
ἀντιφάρμακον τῆς δαγκάματων τῆς Ὀφειων.
ἐρκεύσκονται εἰς τοὺς λίθους καὶ εἰς τὰς πέ-
τρας, γλῶσσαι τιτὲς λιθώδεις, καὶ ἄλλοι λίθοι,
τὰ ὅποια παριστάνουσι ἅμα Ὀφειων, ἔλιγυ-
σιν, ὅτι ὁ Θεὸς Παῦλος κατράδην ὅλης τῆς ἐκεί-
νης Ὀφειων, καὶ τῆς ἐπιπέβαλον εἰς λίθους, ὅταν ἔδα-
γκάθῃ ὑπὸ τῆς ἐχίδνης, μὲν ὅλον ὅπως ἔτανυ
δρείσκονται ἐκεῖ πολλοὶ Ὀφειων, ἔ Σκορπίοι,
ἀλλὰ ὑστεροῦνται ἀπὸ φαρμάκων, ὡσαύτῃ εἰς τὴν
πλησιόχωρον Γαῦλον Νήσον. καὶ ἀντιτὰς μετα-
φύρη Ὀφειων. καὶ Σκορπίους ἐκείθεν εἰς ἄλλον τό-
πον. γίνονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον φαρμακεροί,
ὡσαύτῃ οἱ λοιποὶ, καθὼς λέγουσι, τὸ πά-

λαι εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ἀκρωτήριον ταύτης τῆς
Νήσου, οὐ μακρὰν τῆς Πόλεως, ἦτον Ἴερον
τῆς Ἡρας, οὗτινος μέχρι τοῦ νῦν σώζονται
ἴχνη. ὁμοίως καὶ πρὸς Μεσημβρίαν ἦτον Ἴερον
τοῦ Ἡρακλείου, ὅπου δρέσκονται νομίσμα-
τα περιγραφῆς ἔχοντα δι' ἑλληνικῶν γραμμά-
των, Μελίτων, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀπέχει ἢ
Μελίτη ἀπὸ τῆς Παχύτου Ἀκρ. τῆς Σικελίας
πρὸς Μεσημβρίαν 60 Μίλια, ἀπὸ τῆς προ-
σεχιστέρας Ἀκρας τῆς Ἀφρικῆς 190. πρὸς
Βορίαν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου Περσμοῦ πρὸς
Ἀνατολὰς 500. σχεδὸν Λίγες Γαλλικαῖς κα-
τὰ τὴν Συρίαν, ἀπ' ἧς ἀπέχει περίπου τῆς 600.
2. Ἡ Μελίτη κατ' ἀρχὰς ὑπετάσσεται εἰς τὸν
Βάττον τὸν Βασιλέα τῆς Κυρήνης, εἶτα εἰς τοὺς Βάττον.
Καρχηδονίους, μετέπειτα οὐκ μὲν τὴν Σικε- Καρχηδόνια.
λίαν εἰς τοὺς Ρωμαίους, μετὰ τούτους, ὑπε- Κωμαίη.
τάχθη ὑπὸ τῆς Σαρακηνῶν καὶ δρέσκεται ὑπὸ Σαρακηνῶν.
τὴν ἐξουσίαν τοῦ Βασιλέως τοῦ Τούρσι, ἐκ
τούτων ἐπάρθη ὑπὸ Ρωγυρίου Νορμανοῦ τοῦ Ρωγυρίου.
Κόμητος τῆς Σικελίας ἐν ἔτει 1089., δια-
χρίτων ἐκεῖθεν τῆς Σαρακηνῶν, ὁμοῦ καὶ ἢ
Γαῦλος Νήσος, καὶ ἔκτοτε αἰεὶ ὑπετάσσεται εἰς
τοὺς Βασιλεῖς τῆς Σικελίας, ἕως ὅπου τὴν
ἔδωκεν ὁ: Κάρολος ὁ Ἀυτοκράτωρ εἰς τοὺς
Ἴππεις τοῦ Ἀγγίου Γωάννου τοῦ Ἱεροσολυμι-
τανοῦ, ἐν ἔτει 1530., τοὺς διωχθέντας ἐκ
τῆς Ρόδου ὑπὸ τοῦ α': Σουλτανοῦ τοῦ Βασι-
λέως τῆς Τύρκων, ἐν ἔτει 1523., ὅχι δι' ἄλ-
λο μᾶλλον, ὅσον διὰ φύλαξιν τῆς Σικελίας,
ἐναντίον τῆς καταδρομῆς τῆς Τύρκων. ὁ αὐτὸς
Σουλτάν Σουλτανοῦ ἔσειλε κατ' αὐτῆς σὺλον
ἰχυρότατον, ἐν ἔτει 1565. ἀλλ' ἐγύρισεν
ἄσφακτος. οὗτοι οἱ Ἴππεις ἦτοι οἱ Καβαλιέ- Καβαλιέρι.
ροι, καλοῦνται καὶ Σταυροφόροι, τῆς ὁποῖων
τὸ Τάγμα διατάχθη ἐν ἔτει 1099. ὑπὸ τῷ Βασί-
τυ Γεράρδου. ὁ Προεστὴς αὐτῆς καλεῖται κει-
νῶς Γράν Μάστρο, τούτῃ Εὐφορος τῆς Ὀσ- Γράν Μάστρο.
πιταλίων τοῦ Ἀγγίου Γωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἔχει τίτλον τὸ, ἐξοχώτατος.
3. Ἐχει αὐτὴ ἢ Μελίτη Νήσος Πόλεις 4. καὶ
Χωρία 60., τὸσον εἰς τὸ Ἄστυ, ὅσον καὶ εἰς τὴν
Προάσειον, καὶ τὰ Παλάτιον ἔχει δέξαιμην,
ἦτοι στήσαν. Πρωτεύουσα Πόλις εἶναι τανυὴ ἢ
Οὐαλλίτη, κοινῶς λαβανίτη, ὀχυρωτάτη, Οὐαλλίτη.
κειμένη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Παραθαλασσίαν
Ἀκρας, ἢ ὁποῖα ἀρχισε γὰ κτίζεται ἐν ἔτει
1566., εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου ἦταν τὰ
στρατόπεδα τῆς Τύρκων ἐν ἔτει 1565., ὑπὸ
τοῦ Γράν Μάστρου τῷ τότε ὄντος ἐξ ἔθνους Γαλ-
λικῶν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΜΕΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΗΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΜΕΡΗΣΗΣ

Οὐαλλίτη.
Βαλλίτη.

Καβαλιέρι.

Γράν Μάστρο.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
IOANNINA 2006

Μελίτι
Μελίδα

Κασίλ Σαντ
Αρχαγγέλου

Πόρτο δε
Μαρτζα
Σιρόακκο

λικῶ , Μοισούρ δε Βαλλίνα καλουμένη , ἀρὺ καὶ αἰτομάθῃ . εἰς αὐτῶ τῶ Πόλιε δια-
ξίβουσι εἰ Καβαλίροι , καὶ ὁ Μάγιστρος
αὐτῶ . Μελίτι , κοινῶς Μελίδα , ἐν τῷ μι-
σογείῳ κειμένη , μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
πρ Παύρου Ἀρχιεπ. Πόλις ἀρχαία . πᾶ
ἄλλα εἶναι Φρούρια οἷον Βούργε , καὶ ἡ Πό-
λις τῷ Ἀγίου Ἀρχαγγέλου , κοινῶς Κασίλ-
λο τοῦ Μιχαὴλ Ἀρχαγγέλου , περιζωσμέ-
νη μὲ χαρδᾶκιον μίγα . ὁμοίως ἐσθιαμα-
μίτος μὲ Φρούρια , ἥτοι μὲ Κασίλλια εἶναι καὶ
ὁ Λιμὴν αὐτῆς , ὁ κοινῶς καλούμενος Πόρτο
δε Μαρτζα Σιρόακκο .

4. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Μάλτας ἀφίσταται ἄρως

Δυσμᾶς Μίλια 5. ἡ Γαῦλος Νῆσος, κοινῶς
λεγομένη Γότζα , καὶ ὑπὸ τῶ εἰσπίων Γαυ-
δισκᾶ , ἔχουσα Κάστρον πῦ αὐτῷ ὀνόματος ,
ὑπὸ τῶ ἰξουσίας τῶ Ἰππίων τῆς Μάλτας ,
συνάπασθ τῆ Νήσου , ἐὼ ὄρει ἐξέχοντι ἀει-
σκόμοισι , εἰς τὸ ῥόποιον παράκειται ἀφάσειον
χαρῆς . οἱ ἐγκάτοικοι τῆς τῆς Νήσου ,
ὡσαὺ καὶ τῆς Μελίτις λαλοῦσι τῶ τῶ Σα-
ρακηνῶν Διάλεκτον , γυρίζει αὐτῆ Νῆσος
Μίλια 20 . , μετὰ τὸ πύρις , καὶ τῆς Με-
λίτις εἶναι σμικρὸν Νησίον Κέμιτο κοινῶς
λεγομένου . περὶ τῶν λοιπῶν Νήσων τῷ Ἀ-
φεικοῦ Πελάγους , ἐν τῷ περὶ Ἀφεικῆς ῥη-
θῆσεται ,

Γαῦλος Νῆ-
σοις
Γότζα

Κέμιτο

Τ Μ Η Μ Α Ι Η

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλλάς.

Γραικία.

Ρομλία.

1. Ἡ Ἑλλάς, τὸ μίγα καὶ πολυθρύλλητον
ὄνομα εἰς πύς ἀρχαίους καιροῦς , τὸ
σμικρὸν καὶ δυσυχῆς εἰς πύς νῦν , Γραικία
καλεῖται ὑπὸ τῶ Ἑυρωπαϊῶν τῶ μὲ Ἑλλᾶ-
σων , λαβούτα τῶ ὀνομασίῳ ἀπὸ τῶ Βασι-
λεύσαντος ἐν αὐτῇ Γραικοῦ , ὡς περ καὶ Ἑλλάς
ἀπὸ Ἑλλης τῶ Ἰεῦ τῶ Δέκαλιῶτος καὶ τῆς
Πύρρας , κοινῶς δὲ τανῶ λέγεται ὑπὸ τῶ
Τούρκων καὶ ἄλλων , Ρομλία , ἀπὸ τῶ Ρω-
μαίων τῆς γῆς Ρώμας , ἥτοι ἀπὸ τῶ Μεγάλου
Κωνσταντίνου τῶ μεταγαγόντος τῶ Ἀυτοκρα-
τορίας ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ρώμας , εἰς τῶ Νέαν
Ρώμην , ἥτοι τῶ Κωνσταντινῶπολιν , ἐν ἔτει
ἀπὸ Χριστοῦ 335 . ἄρως Ἑλλάς ἐκαλεῖτο ἡ
ἰδίως Ἑλλάς , καὶ ἡ Θιασαλία , μὲ κοινὸν
ὄνομα , ὡς περ μία Ἐπαρχία , αἱ ὀπίσται
ὑστερον ἀπ' ἀλλήλων ἐχωρίθισαν . ὅθεν καὶ ὁ
Ὄμηρος Ἑλλᾶνας καλεῖ μόνον τῶς Θετταίας .
ὁ δὲ Ἡρόδοτος πύτους , καὶ τῆς Πελασγούς , ὁ
δὲ Ἀθηναῖος βιβλ. ιδ' : ἦ ἰα γένῃ τῶ Ἑλλᾶ-
σων ἀειθμῆ , τῆς Δωριῆς , τῆς Ἀιολεῖς , ἔ
πύς Ἰωρας . ὑστερον δὲ Ἑλλᾶς ἐκλήθη καὶ ἡ
Πελοπόννησος , ὁμοίως καὶ ἡ Ἡπειρος , καὶ
ἄπαντα ἡ Μακεδονία , πλάτταϊον Ἑλλάς ἐκ-

λήθη καὶ ἡ Κρήτη , καὶ αἱ λοιπαὶ τῶ Ἀιγυαίου
Πελάγους Νῆσοι . διέβη τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλά-
δος μετὰ τῶντα , αἰς π τῶ Ἰταλίας , καὶ Σι-
κελίας , καὶ μίγα μέρος τῆς Ἰππίας αἰτομά-
θῃ μεγάλη Ἑλλάς . ὁμοίως ἔφθασε καὶ εἰς
τῶ Ἀσίας , ἡ ὀποία αἰτομάζετο Ἀσιατικὴ
Ἑλλάς , ἄρως διαφωρατῶ ἄλλων , αἰς ἐν τῷ
περὶ Ἀσίας λέξομεν .

2. Ὀλικῶς λοιπὸν λαμβανομένη ἡ Ἑλ-
λάς , περαπύται ἀπ' Ἀνατολῶν ὑπὸ τῶ Ἀι-
γυαίου Πελάγους , ἀπὸ Μισσημβρίας ὑπὸ τῶ
Κρητικῶν , ἀπὸ Δυσμῶν ὑπὸ τῶ Ἰονίου Πελά-
γους , καὶ ἀπὸ Βορείως ὑπὸ τῶ Σαρδικῶν Ὀ-
ρῶν . δι' ὧν χωρίζεται τῶ Ἰλλυρίου , καὶ τῆς
Μυσίας , καὶ τῶ Νέσου Ποτ. , δι' οὗ διαιρεῖται
τῆς Θράκης .

3. Πρόπρον τῶ ἄλλων μερῶν τῆς Ευρώπης,
ἐκατοικίθη ἡ Ἑλλάς ὑπ' ἀνθρώπων , ὡσαὺ
ὀπῆ αὐτῆ εἶναι πλησιέστερα εἰς τῶ Ἀσίας , καὶ
εἶχε τὸ πάλαι μίγα καὶ ἀτύχριτον δόξαν , καὶ
λαμφορότητα , εἰς ὅλας τῆς ἀράξεις καὶ τῆς
ἔργατης . διότι ἐσάθη αὐτῆ τὸ κατοικητήριον
τῆς Σοφίας , καὶ ἀπ' αὐτῆς διιδόθησαν αἱ ἐπι-
σῆμαι , καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ευρώπης ,
καὶ

Ε.Δ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006